

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / ed.: pr. Dorin Opreș, Monica Opreș; carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Gurie, Episcopul Devei și al Hunedoarei – Deva: Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019

2 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 1. – 2019 – ISBN 978-606-8692-72-2

I. Opreș, Dorin (ed.)

II. Opreș, Monica (ed.)

2

Lectura textului:

Prof. Emanuela Bandici

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro/>

<https://cuviosulgherontie.com/>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPREȘ, MONICA OPREȘ (ed.)

CUVIOSUL GHERONTIE

CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 1

Carte tipărită cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte
† GURIE,
Episcopul Devei și al Hunedoarei

CUPRINS

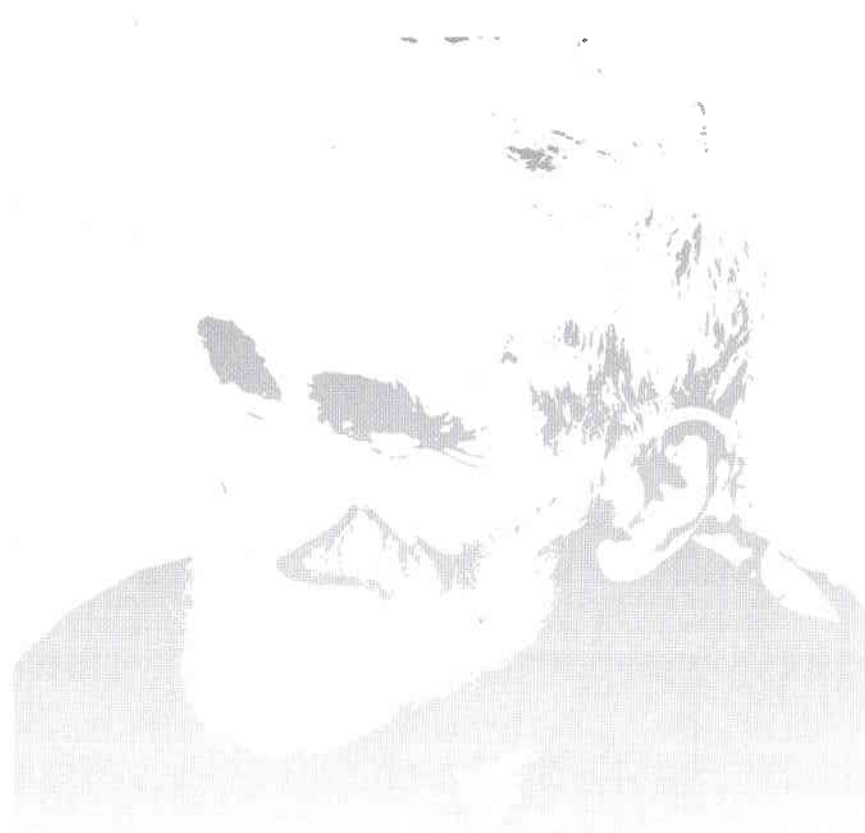
Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos, făcătorul de minuni († Serafim)	5
Cuviosul Gherontie – omul rugăciunii pentru toată lumea († Ignatie)	11
I. „Da, dragă! Da’ și anii! Sunt născut în 1934!”	
I.1. Despre trecerea și petrecerea în viața aceasta a Cuviosului Gherontie cel nebun pentru Hristos (<i>Pr. conf. univ. dr. habil. Dorin Opreș</i>)	13
I.2. Câteva amintiri ale bunicii mele Rafira, sora Cuviosului Gherontie (<i>Roxana Prahoveanu</i>)	21
I.3. Cuviosul Gherontie și familia nașilor lui de botez (<i>Marilena Haizea</i>)	24
I.4. Pagini despre osteneala Cuviosului prin lume (<i>Pr. Dorin și Monica</i>)	26
II. „Pomenește, Doamne, pe toți profesorii!”	
II.1. Cuviosul Gherontie. Normalitatea sfințeniei în nebunia lumii (<i>Pr. prof. univ. dr. Mihai Himcinschi</i>)	45
II.2. Zâmbind lui Dumnezeu (<i>Pr. conf. univ. dr. habil. Constantin Necula</i>)	47
II.3. Părintele Gherontie sau „virtutea camuflată” (<i>Arhim. prof. univ. dr. Teofil Tia</i>)	49
II.4. Cum să nu-l iubești pe Cuviosul Gherontie? (<i>Pr. conf. univ. dr. Gavril Trifa</i>)	51
II.5. „O, pune-mă pe inimă pecete!” (C. Cânt. 8, 6) – Cuviosul Gherontie cel cu inima pecetluită și mintea îndumnezeită sau când printre noi sălășluiesc „nesfinții sfinți” (<i>Pr. lect. univ. dr. Lucian D. Colda</i>)	54
II.6. Părintele Gherontie, cel nebun pentru Hristos (<i>Pr. lect. dr. Ioan Mihail Dan</i>)	57
III. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”	
III.1. Pentru mine a fost dincolo de toate lucrurile pe care le auzisem! (<i>Pr. George</i>)	67

III.2. „Răbdare, răbdare, răbdare și credință!” (Pr. Ioan)	70
III.3. Cuviosul Gherontie a avut Duhul Sfânt ca și călăuză în viața sa (Pr. Mihail Cramba)	72
III.4. „Sărut mâna, părinte!” „Eu nu sunt părinte!” (Pr. Marius Morariu)	82
III.5. Înaltpreasfințitul Serafim I-a îmbrățișat și ne-a spus: „Nici nu știți ce har are omul acesta!” (Pr. Sorin Trif)	83
IV. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”	
IV.1. Cuviosul Gherontie – un om liber în Hristos (Arhim. Samuel) ...	85
IV.2. Cuviosul Gherontie, pelerin și mărturisitor al credinței, în Egipt (Arhim. Gherontie)	88
IV.3. A fost cu adevărat nebun pentru Hristos (Protos. Serafim Bădilă)	89
IV.4. Cuviosul Gherontie și-a îmbrăcat isihia în extravaganța purtării (Protos. Dionisie Ignat)	91
IV.5. Când ridică mâinile la rugăciune, simțeam că îmbrățișează cerul (Ierom. Simeon)	94
IV.6. „Dânsa nu este în țară! Este departe!” (Monah Ieronim)	97
IV.7. Dumnezeu mi-a arătat prin Cuviosul locul și „calea pe care voi merge!” (F.M.R.)	97
IV.8. Cuviosul Gherontie la Mănăstirea Tismana (Monahia Antonia)	103
IV.9. Lumina sfinților luminează tuturor! (Monahia Teodora) ...	111
IV.10. Pentru orice l-am rugat, mi-a împlinit rugăciunea (Monahia Xenia)	112
IV.11. „Ai să vezi moartea, dragă! Vine moartea!” (Monahia Mitrodora)	115
IV.12. Pentru mine este sfânt nespun de mare (Monahia Atanasia)	115
IV.13. O viață de jertfire și nevoițe pentru aproapele! (Monahia Agripina)	117
IV.14. Cuviosul știa că va muri (Monahia Anisia)	121
IV.15. „Nu o disprețui nici pe ea!” (Monahia Eufrosina)	123
IV.16. Ziua și noaptea trăia în Duhul lui Dumnezeu (Monahia Teoctista)	124
IV.17. Este un Părinte făcător de minuni! (Monahia Filofteia)	125

IV.18. Cuviosul Gherontie, unul dintre ctitorii schitului nostru (A.M.)	126
IV.19. Avea puterea să te ajute pentru ceea ce va urma (Monahia Marina)	129
IV.20. Când erai cu el, supărarea se risipea (Monahia S.)	134
IV.21. Știam că dacă se roagă, rugăciunea lui era ascultată (Monahia Marta)	136
IV.22. Mi-am dat seama că se ascunde și face pe nebunul (Monahia Pantelimona)	139
IV.23. Mi-a răspuns tot printr-un gest discret, că știe ce face! (Monahia Minodora)	141
IV.24. Spun și altora despre sfințenia vieții lui (Monahia Maria)	142
IV.25. Cuviosul Gherontie era plin de putere dumnezeiască (Monahia Varahila)	145
IV.26. Seminte ale credinței semănate de Cuviosul Gherontie (Mărturii și texte culese de rasofoara Ignatia)	146
IV.27. A avut duh profetic! (Stavr. Ioanichia)	154
IV.28. Pentru a-l înțelege trebuia să îți pui sufletul la treabă (Monahia Grigoria)	156
IV.29. Îi vedea sufletul la fiecare om în parte (Monahia Nectaria) ..	158
IV.30. „Televizorul” lui duhovnicesc era tot timpul deschis (Monahia Semfora)	162
IV.31. Cuviosul Gherontie era în extaz, ridicat de la pământ o palmă și jumătate (Monahia Eleodora)	171
IV.32. Dacă nu eram împreună cu Cuviosul, nu reușeam să intru (Monahia Spiridona)	173
IV.33. Prin el am trăit „curăția pruncilor”! (Monahia P.)	174
IV.34. Avea descoperiri minunate despre oameni și despre locuri (Monahia M.)	182
IV.35. Cuvioase, ai făcut o dată minunea, mai poți să o faci o dată! (Monahia Ioana)	183
IV.36. Cuviosul a ajuns înaintea mașinii și hainele nu îi erau ude (M.I.)	185
IV.37. Dumnezeu a lucrat minunat cu mine prin Cuviosul! (Sora Claudia)	186

V. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”

V.1. Am devenit tot mai conștient că e un om al lui Dumnezeu (Gheorghe Acatrinei)	189
V.2. Cuviosul Gherontie, așa cum l-am cunoscut! (Teodora Ancateu)	190
V.3. „Dar ce, dragă, n-ai destule cărți acasă? Ce-ți mai trebuie altele?” (Alexandru I. Antonescu)	192
V.4. Cuviosul Gherontie, omul lui Dumnezeu, care se mișcă liber prin lume (Teona Antonescu)	193
V.5. Cuviosul a înțeles că la Dumnezeu nu există „criză de timp”, ci doar veșnicie (Mihaela Avram)	200
V.6. Era un om cu credință (Elena Babeș)	202
V.7. Omul lui Dumnezeu. Unul dintre Aleși... (Emanuela Bandici)	203
V.8. „Să pleci de acolo!” Atunci mi-am dat demisia (Aurelia B.)	206
V.9. Neastâmpărul lui îmi dădea liniște (Ioan Bonțidean)	207
V.10. Am crescut cu povești despre Cuviosul (Ionuț Bonțidean)	209
V.11. Cuviosul, un om care mi-a influențat viața încă din copilărie (Maria Bonțidean)	211
V.12. „Da..., da..., Maica Domnului o să te aștepte!” (Viorel Bordea)	215
V.13. Eu mi-am spus păsul și m-a ascultat de fiecare dată (N.B.)	216
V.14. Cuviosul m-a ajutat să-mi (re)stabilesc prioritățile în viață (Gabriel Bucur)	222
V.15. Dumnezeu ne ajută prin oamenii plăcuți Lui! (Elena Buzgariu)	223
V.16. „De asta nu ajung banii!!! Trufia vieții...” (Elena Buzgariu și Ileana Muntean)	228
V.17. Nu știu dacă voi mai întâlni un astfel de om! (A.B.)	228
V.18. Am simțit ajutorul Cuviosului (Lorena Ghiță)	230
V.19. „O să îl găsiți, dragă, lăsați-l să doarmă!” (Laurențiu Constantin Vișan)	233
V.20. Cuviosul mi-a răspuns „la secundă” la ceea ce gândeam (V.A.)	234
Galerie foto și picturi	241

*„Dragostea le va cuprinde
pe toate!”*

(Cuviosul Gherontie)

„pomenească „până la moarte”! În nebunia lui, mai înțeleaptă decât toată înțelepciunea lumii, Cuviosul Gherontie știa prea bine că, rupându-te de ierarhie, te rupi de Biserică și pierzi tot harul.

Să urmăm, atât cât putem, pilda smereniei și a simplității Părintelui Gherontie, căci prin aceasta îl cinștim cu adevărat și să ne rugăm lui ca să vină în ajutor în neputințele noastre.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și binecuvântarea Lui să fie asupra tuturor celor care, citind această carte, pătrunși de cuvintele și minunile Cuviosului Gherontie, se vor hotărî să se apropie mai mult de El, Dătătorul vieții și al bucuriei netrecătoare!

Cuvioase Părinte Gherontie, roagă-te pentru noi!

† **Mitropolitul Serafim**

La Praznicul Adormirii Maicii Domnului, 2019

CUVIOSUL GHERONTIE – OMUL RUGĂCIUNII PENTRU TOATĂ LUMEA

Ori de câte ori zăbovește în memoria inimii mele frumosul nebun pentru Hristos, Cuviosul Gherontie, așa cum îl alintam, instantaneu se naște un gând puternic în mintea mea: era omul care, prin tot ceea ce făptuia sau glăsuia, te trimitea, în mod direct și fără ocolișuri, înspre pocăință. De fapt, era un har care, într-un fel, se transmuta și în sufletul celui care se afla în proximitatea sa.

Faptul că avea darul de a te așeza, în mod clar și convingător, în fața propriilor păcate nu constituia un aspect ieșit din comun. Dimpotrivă, totul se consuma firesc, ceea ce devenea caracteristica intrinsecă a oricărei întâlniri cu acest colos al Duhului.

Cum era posibil acest lucru? Cuviosul Gherontie avea darul rugăciunii pentru toată lumea. Mai ales pentru cei care l-au schingiuit în perioada comunistă (se ruga așa: „Pomenește-i, Doamne, pe teroriști, comuniști, atești și păgâniști!”).

Mi-a fost dat de nenumărate ori să-l aud, atunci când se ruga, că rugăciunea lui era completă sau, cum spune Părintele Sofronie, „era pentru toată lumea”. Nu cred că greșesc dacă spun că îl regăsesc plenar pe Cuviosul Gherontie în cuvintele Arhimandritului Sofronie despre Sfântul Siluan: „Ani îndelungați, viața Starețului a fost rugăciune pentru lume; și, într-un chip de necunoscut nouă, harul lui Dumnezeu îl încunoștiința că, atâta vreme cât va fi în lume o astfel de dragoste și rugăciune, lumea se va păzi de către Dumnezeu, dar, când iubirea pentru vrăjmași va dispărea cu totul de pe fața pământului, atunci lumea va pieri în focul dezbinării atotcuprinzătoare.” (Arhimandritul Sofronie, *Cuviosul Siluan Athonitul*, traducere din limba rusă de Ierom. Rafail (Noica), Suceava, Editura Accent Print, 2013, p. 240).

Fără a mă hazarda în a spune vorbe mari despre un om care aveai certitudinea că este un gigant al Duhului, am convingerea că, pentru acest dar al rugăciunii pentru întreaga lume, Dumnezeu l-a hărăzit pe Cuviosul Gherontie cu harisma înainte-vederii. Dacă aş încerca să descriu această realitate din câteva experiențe, la care eu însumi am fost martor, cred că aş păcătui prin faptul că destram taina. Cuviosul Gherontie nu are nevoie să i se confecționeze imaginea unui mare văzător al Duhului, pentru că el însuși era un mare trăitor al vieții în Hristos. Nu este nevoie să fie preaslăvit de oameni. Sunt convins că Hristos îl va preaslăvi mai minunat decât ne străduim noi oamenii, care îl iubim așa de mult.

Ceea ce pot spune cu tărie e că îmi este dor de nebunul pentru Hristos, Gherontie, de naturalețea cu care îmi vorbea, de serile liniștite și pline de har, pe care le petrecea în chilia mea de la Alba Iulia, de faptul că punea mâna pe *Dilema veche* sau revista *Idei în dialog* și mă pune să îi explic cele mai complicate neologisme, de faptul că mă întreba ce fac cu atâtea cărți și că „ar fi mai bine să le vând, că aş face mulți bani”, de faptul că mă întreba despre lucruri și situații care mă priveau, în mod particular, fără să fi avut vreo discuție prealabilă în acest sens, de faptul că îmi amintea, aproape obsesiv, că „Ilie este mult mai mare decât Ignatie”, de faptul că zădărnicea orice fel de urzeală perfidă și ascunsă a păcatului, de faptul că se tundeă întotdeauna singur și stătea cu orele în fața oglinzii, ca să iasă mai ciufulit decât a intrat (aviz subliminal pentru cei care stau multe ore în fața oglinzii), de faptul că îmi închidea toate cărțile când eram în șantier de cercetare, de faptul că, dacă te apropii de el ca de un oracol, te direcționa în altă parte și te ignora cu desăvârșire, de faptul că, oriunde ar fi fost, el săvârșea negreșit slujba Vecerniei, de faptul că rugăciunea făcea parte constitutivă din viața sa și de faptul că era un nebun autentic pentru Hristos.

Doamne, odihnește-l cu dreptii pe robul Tău, pe frumosul și glumețul nebun pentru Hristos, Gherontie!

Părintele Episcop Ignatie al Hușilor

I. „DA, DRAGĂ! DA' ȘI ANII! SUNT NĂSCUT ÎN 1934!”

I.1. Despre trecerea și petrecerea în viața aceasta a Cuviosului Gherontie cel nebun pentru Hristos

Inaltpreasfințitul Bartolomeu Anania, în lucrarea „Cerurile Oltului”, plasează nebunia pentru Hristos între limitele a doi termeni: *preluare* și *preumblare*. Preluare înseamnă a lua ceva și a duce mai departe, doar într-un sens al axei, ca o ștafetă, iar preumblare are semnificația de înaintare în timp prin întoarcere în timp, precum pendulul, printr-o mișcare aparent fără sens, fără noimă. Nebunia pentru Hristos poate fi deci considerată o preluare explicită a ștafetei într-o linie a sfințeniei, de la o generație la alta, și purtarea deplină a acesteia într-o formă greu de înțeles și de prins în cuvinte, „pentru că cele nebune ale lui Dumnezeu sunt mai înțelepte decât ale oamenilor” (I Corinteni 1, 25).

Încercarea de a cuprinde în câteva pagini biografia celui pe care aproape toți l-am numit „Cuviosul Gherontie”, un nebun pentru Hristos, care s-a angajat total, cu întreaga ființă slujirii lui Dumnezeu și semenilor, impune respectarea liniilor de discreție pe care el însuși le-a trasat în raport cu etape sau momente definitorii ale vieții sale, mărturisirii credinței sau suferințelor pentru Adevăr.

Despre viața lui vorbea foarte puțin, cel mai adesea la insistențele noastre, pentru că nu considera importante detaliile privind etapele devenirii sale. Atunci când totuși accepta să vorbească despre sine, punea drumul vieții sale în seama iubirii și Providenței Divine și era recunoscător lui Dumnezeu pentru ajutorul pe care l-a primit și l-a simțit permanent. Nu uita să mulțumească „Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Preasfintei Treimi”, pentru că l-a ținut în viață „până la bătrânețe” și pentru

că i-a dat sănătate, pentru că „sănătatea-i bogătate!”, cum zicea el mereu.

Cuviosul Gherontie a văzut lumina zilei la 4 noiembrie 1934 și vorbea cu drag de faptul că s-a născut în Țara Făgărașului, aproape în mijlocul țării, în satul Viscri, comuna Bunești, nu departe de orașul Rupea, acum în județul Brașov. La botez a primit numele George, dar în familie i se spunea „Gheorghe sau Gheorghită”.

Din pomelnicul personal am aflat numele părinților săi, „măicuța mea, Elena (Iliana) și tăticul meu, Ioan”, dar și al altor membri ai familiei. Ne vorbea cu multă prețuire și recunoștință despre mama sa, pe care o considera un model de evlavie și primul său îndrumător duhovnicesc. Tot din pomelnicul Cuviosului, am aflat și despre fratele său mai mare, Ioan, care murise de tânăr, dar și despre sora lui mai mică, Rafira, care a rămas în casa părintească de la Viscri. Un loc special în rugăciunile sale îl avea „unchiul meu, Moise, pe mirenește, sau Modest, pe călugărește”. Era vorba despre fratele tatălui său, Părintele protosinghel Modest Aldea, fost stareț al Mănăstirii Ciolanu și apoi eclesiarh al Catedralei Episcopale din Buzău.

Cuviosul a făcut doar patru clase, dar le-a făcut bine! Când ne recita câte o poezie (și încă știa multe, la cei aproape 84 de ani, câți a avut la plecarea în veșnicie), ne spunea că o știe „de la școala primară”. La fel și unele rugăciuni în formă versificată, cum este „Doamne, Doamne, ceresc Tată”. Lucrurile sau faptele din copilărie care nu erau în relație cu cele sfinte le puneă în categoria celor făcute cu o „minte copilărească”. La fel cataloga și cuvinte sau fapte ale celor din jur, care nu dovedeau o maturitate duhovnicească și intelectuală. Ne povestea cum mergea la colindat prin sat, dar și „ceva de răs” cum, într-o zi, în joacă, din prea multa alegare prin clasă, împreună cu un băiat, au făcut să cadă un portret de pe perete, motiv pentru care învățătorul i-a pedepsit.

Din frânturile de viață pe care le scotea când și când la lumină, am mai aflat că nu o dată abandona treburile gospodărești

sau pe cele agricole pentru a se dedica rugăciunii sau pentru a pleca pentru un timp la mănăstire. Mărturiile rudelor sale vorbesc despre faptul că la vârsta de 16-17 ani, avea deja puterea duhovnicească de a ține post aspru până seara, chiar dacă mergea toată ziua la sapă. Despre perioada de dinainte de plecarea în armată, Cuviosul ne-a spus că îl vizita la Episcopia Buzăului pe unchiul său, protosinghelul Modest Aldea, dar avea și anumite perioade de ședere la Mănăstirea Ciolanu, mijlocite de acesta. Au fost ani de creștere duhovnicească intensă alături de părinții îmbunătățiți.

Cu acest fel de a fi și-a început Cuviosul stagiul militar. Era perioada de început a anilor '50 ai secolului trecut, anii de vârf ai stalinismului în România. Este binecunoscut faptul că o viață religioasă intensă și o mărturisire publică a adevărurilor de credință erau considerate în epoca respectivă adevărate atacuri la adresa ateismului oficial, iar „vina” era atunci foarte gravă.

Despre viața de soldat, ne-a spus că i-a fost marcată de suferințele pe care le-a avut de îndurat ca urmare a preocupărilor sale religioase profunde, în special a faptului că nu era lăsat să se roage. După aproximativ trei luni de armată, s-a ajuns la un punct critic, după care a și fost lăsat la vatră. Pentru a nu fi lăudat sau considerat un erou al credinței, nu a dorit să ofere prea multe detalii. Ne-a spus mereu: „Eu nu puteam fără rugăciune!”.

Cel mai adesea, schimba elegant discuțiile de felul acesta înspre lucruri secundare. Prefera întotdeauna să se autoironizeze. Ne arăta cum bătea pas de defilare, își amintea câteva fragmente dintr-un cântec ostășesc sau, cel mai adesea, ne vorbea despre glumele pe care le făceau la adresa lui colegii săi, ca urmare a faptului că primise în primele săptămâni de armată o haină care fusese a unui sergent ce-și terminase stagiul militar, la care urmele lăsate de soare pe epoleți trădau gradul celui care purtase anterior haina.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / ed.: pr. Dorin Opreș, Monica Opreș; carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Gurie, Episcopul Devei și al Hunedoarei – Deva: Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019

2 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 2. – 2019 – ISBN 978-606-8692-73-9

I. Opreș, Dorin (ed.)

II. Opreș, Monica (ed.)

2

Lectura textului:

Prof. Emanuela Bandici

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro/>

<https://cuviosulgherontie.com/>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPREȘ, MONICA OPREȘ (ed.)

CUVIOSUL GHERONTIE

CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 2

Carte tipărită cu binecuvântarea

Preasfințitului Părinte

† GURIE,

Episcopul Devei și al Hunedoarei

CUPRINS

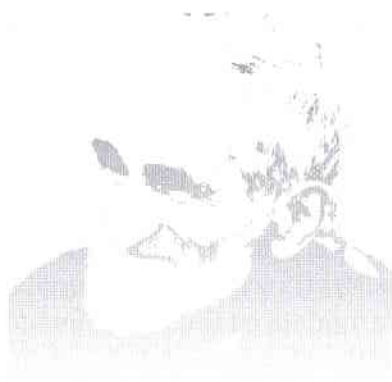
VI. „Hristos a înviat în sufletele noastre!”

VI.1. Cuviosul Gherontie a avut pedagogia lui Dumnezeu (<i>Viorica Cătănoiu</i>)	5
VI.2. Când îmi spunea un cuvânt, simțeam că este de la Dumnezeu (<i>C.C.</i>)	21
VI.3. M-a uimit cum se ruga, cu mâinile în sus (<i>Sorin Cârstea</i>)	24
VI.4. Îmi auzise gândul și mi-a confirmat că fusese la noi în casă (<i>Daiana</i>)	30
VI.5. „Da’, ce-ai dragă? Că nu ai nimic!” (<i>Ștefan</i>)	32
VI.6. „Aoleu, mașina, mașina! Dar o să fie bine!” (<i>Călin și Ioana Chirilă</i>)	33
VI.7. Fetița noastră s-a vindecat ca prin minune! (<i>Iulia Cordea</i>) ...	34
VI.8. „Ție unde ți-e bărbatul?” (<i>R.C.</i>)	35
VI.9. Cuviosul Gherontie, trăitor al credinței și dătător de speranță (<i>Florin Costea</i>)	37
VI.10. Am avut convingerea că mă cunoaște (<i>Monica Costea</i>)	38
VI.11. Cuviosul Gherontie s-a rugat pentru familia mea (<i>Iulia Cristea</i>)	41
VI.12. Măi, ce rugăciune are omul ăla! (<i>Dorin Dig</i>)	42
VI.13. Cuviosul vedea în jur frumusețea lucrurilor simple (<i>Luana D.</i>)	50
VI.14. Doi frați, despre Cuviosul: Pentru noi este sfânt! (<i>Dragoș și Bogdan</i>)	51
VI.15. Cuviosul m-a ajutat să aflu voia lui Dumnezeu pentru familia mea (<i>Delia-Monica Dragoș</i>)	53
VI.16. Cuviosul a fost un om al tainei (<i>Sora D.</i>)	58
VI.17. „I am the most stupid in the world!” „Nu este adevărat, nu este așa!” (<i>Vasile Călin Drăgan</i>)	62
VI.18. Prietenia cu Cuviosul și cu prietenii lui (<i>Maria Daniela Duma</i>)	64
VI.19. O fetiță „frumoasă ca un spic de grâu” (<i>P.F.</i>)	65
VI.20. Cuviosul a proslăvit bucuria Învierii (<i>Anamaria Fiț</i>)	66
VI.21. „Asta să o dați cui trebuie!” (<i>C.F.</i>)	67

VI.22. „De trei ori, în numele Preasfintei Treimi!” (<i>Elena Frăsinei</i>)	68
VI.23. Cuviosul mi-a dat să beau ceai cu țuică și grisine (<i>Ionica G.</i>)	70
VI.24. În spatele crucii grele a nebuniei pentru Hristos, Cuviosul ascundea un suflet minunat (<i>Constantin Augustin Giurgiulescu</i>)	71
VI.25. Cuviosul Gherontie știa deja... (<i>Irina</i>)	74
VI.26. Cuviosul Gherontie: sfântul ghiduș și plin de harul bucuriei și al iubirii divine (<i>Mihaela Jurcan</i>)	76
VI.27. Știa faptele și viața celor pentru care i-am dat pomană (<i>Maria</i>)	77
VI.28. Dragostea pe care ne-a arătat-o Cuviosul ne-a copleșit! (<i>Cristian Marin</i>)	78
VI.29. Medicul îmi spusese că nu voi putea avea copii (<i>Cristina Marin</i>)	80
VI.30. „Nu pe aceea, dragă! Ia-o pe partea asta!” (<i>Liliana Mirea</i>)	81
VI.31. Cuviosului i s-au descoperit multe lucruri din viața mea (<i>Vanda Eugenia Mitranca</i>)	82
VI.32. „În sfânta vineri nu se face Sfânta Liturghie?” (<i>Cosmina Moga</i>)	84
VI.33. Când era la noi, casa era ca un paradis (<i>Marin Nemeș</i>)	86
VI.34. Este un sfânt mare al românilor! (<i>Maria Nemeș</i>)	92
VI.35. S-a rugat, a ajutat și a mărturisit Adevărul (<i>Sorin și Carmen</i>)	107
VI.36. Secvențe de lumină pe calea vieții, alături de Cuviosul (<i>Pr. Dorin și Monica</i>)	120
VI.37. A intrat călugărul în biserică! (<i>Mihai Opriș</i>)	129
VI.38. El a cunoscut discuția noastră tainică (<i>C.O.</i>)	130
VI.39. Părintele Gherontie a gustat din toate Fericiile (<i>Romică Panait</i>)	131
VI.40. Când Domnul mă purta pe brațe (<i>Gheorghe-Aurel Păcurar</i>)	134
VI.41. Ce iubire pentru oameni! (<i>Cristina Petrescu</i>)	141
VI.42. Drumuri line și deschise, alături de Cuviosul (<i>A.P.</i>)	149
VI.43. Momente unice și bucurii sfinte lângă Cuviosul Gherontie (<i>M.P.</i>)	153

VI.44. Cuviosul Gherontie, omul lui Dumnezeu, care a uimit lumea (<i>Arsineta Oana Pinte</i>)	157
VI.45. Când ne rugăm lui, îi simțim prezența (<i>Ionică Pleșa</i>)	159
VI.46. Dacă pe acei tineri i-a ajutat, și pe noi ne va ajuta! (<i>Andrei Pleșa</i>)	163
VI.47. Cuvioase, adună-ne iarăși în jurul tău, cu iubirea ta dumnezeiască! (<i>Adrian Popa</i>)	165
VI.48. Nu știu dacă este o minune... (<i>Claudiu Popa</i>)	177
VI.49. Mușchiul de la picior se mișca pe os, fără a fi înțepenit, după șapte zile (<i>Ioan Popa</i>)	179
VI.50. Mi-a răspuns la tot ce a fost mai important pentru mine! (<i>Viorica Popa</i>)	180
VI.51. „Veți avea un băiat în doi ani de zile și se va naște într-o zi mare” (<i>Ioana Popa</i>)	184
VI.52. M-a dus în câmpul lui Dumnezeu și Dumnezeu era acolo (<i>Nicolae Popa</i>)	184
VI.53. M-a învățat să mă rog și să trăiesc după voia lui Dumnezeu (<i>Valentin Popa</i>)	188
VI.54. Cuviosul a binevoit să îl cunosc după plecarea lui la Domnul (<i>Roxana Prahoveanu</i>)	191
VI.55. „Alo, alo!” Și mi-a aruncat de la geam bani înnodați în batistă (<i>Ana R.</i>)	196
VI.56. Sufletul îmi spunea: „Stai pe loc și încearcă!” (<i>Cristina Elena Safta</i>)	198
VI.57. Întâlnirea neterminată cu Gherontie Cuviosul (<i>Cristian Sibișan</i>)	200
VI.58. „Poate cuvioșia ta ești de altă credință, am văzut că nu ți-ai făcut cruce!” (<i>Alina T.</i>)	217
VI.59. Eram obișnuită să nu mă mai mir de nimic când era vorba de Cuviosul Gherontie (<i>Elena Teodorescu</i>)	219
VI.60. Călător cu Cuviosul prin viață (<i>Nicolae Teodorescu</i>)	226
VI.61. Cuviosul Gherontie avea o viață de sfințenie (<i>Sofia Trânc</i>)	230
VI.62. „Mulțumiți Domnului! Mulțumiți! Că tot veți reuși până la urmă!” (<i>Anca Trifa</i>)	231

VI.63. Întâlnirea cu Cuviosul a fost un dar de la Dumnezeu (<i>Alexandru Tuşa</i>)	232
VI.64. Cuviosul era doritor de frumuseţe în vieţile noastre (<i>Roland şi Vionela Ungureanu</i>)	236
VI.65. Din mila Domnului, am cunoscut un sfânt (<i>Cristian şi Cristina</i>)	238
VI.66. Căutând înţelesuri în neînţelesuri... (<i>Letiţia V.</i>)	244
VI.67. Cuviosul Gherontie – model pentru noi (<i>L.V.</i>)	246
VI.68. Maria-Cătălina, mica minune din România, primul caz ajutat de Fundaţia „Cuviosul Gherontie de la Tismana” (<i>Ştefan</i>)	247
Gherontie , de Tudor Calapod	250
În loc de postfaţă (<i>Editorii</i>)	251

*„Să avem credință, căință, umilință,
pocăință, smerenie, milostenie,
bunătate și la urmă dragoste.
Dragostea le va cuprinde pe toate!”*

(Cuviosul Gherontie)

VI. „HRISTOS A ÎNVIAT ÎN SUFLETELE NOASTRE!”

VI.1. Cuviosul Gherontie a avut pedagogia lui Dumnezeu

Cuviosul Gherontie, prin anii '87

Pe Părintele Gherontie l-am întâlnit la Mănăstirea Tismana prin 1987, dar nu m-am apropiat de dânsul. Atunci nu stătea prea mult la mănăstire. Venea și pleca.

Sora mea, care era călugăriță acolo, îmi tot povestea, dar eu nu eram prea îndrăzneță ca să mă apropii de dânsul. Nu puteam să îl accept, deoarece în acea vreme era mult mai – ca să spun așa – „nebun”, decât în ultima parte a vieții. Era incoerent, trecea de la una la alta, vorbea destul de agresiv, într-un fel, și nu prea accepta să fie consultat. Nu era sociabil. Maicile îmi povesteau că dormea și prin pădure, că umbla foarte dezbrăcat, chiar și pe vreme friguroasă. Maica stareță Ierusalima i-a dat odată un palton. După două zile nu mai avea nimic din ceea ce primea. Toate le dădea. Era și foarte milostiv.

Am constatat atunci că se ruga foarte mult, se ruga pentru mănăstire, de fapt. Sora mea îmi zicea, și am reușit să îmi dau și eu seama, că venea când aveau o problemă și se ruga pentru mănăstire. La rugăciunea lui se mai aplanau lucrurile și se rezolvau multe probleme, unele chiar imediat. Pe urmă pleca. Dormea undeva într-o cameră la portar, la intrarea în mănăstire, jos în vale.

În cei peste 30 de ani, de când l-am văzut prima dată pe Părintele Gherontie și până cu câteva săptămâni înainte de a pleca la Domnul, când l-am văzut ultima dată, Dumnezeu a rânduit să îl întâlnesc de mai multe ori și la Mănăstirea Tismana, și la București, dar și în pelerinaje. Unele lucruri din cele ce le

povestesc le-am trăit eu, iar altele le-am auzit de la sora mea sau de la alte maici.

Cuviosul s-a rugat în genunchi pe roata de rezervă

Sora mea primise și ascultarea de șoferiță pe un Aro. Într-una din zile, a plecat la Târgu Jiu ca să ducă mașina la service, că avea ceva defecțiuni. Mi-a zis să merg și eu cu ea, dacă vreau, că după ce o lasă la service ne mai plimbăm împreună. Și am mers.

Aproape de plecare, a venit și Cuviosul și s-a așezat în spate. Pe mine nu m-a deranjat că vine cu noi. După ce am plecat la drum de la Tismana, pe la Peștișani s-a oprit motorul și mașina nu mai pornea. Atunci, Cuviosul s-a așezat pe roata de rezervă în genunchi și a făcut o rugăciune cu mâinile ridicate. Nu prea se înțelegea ce spunea, că atunci era mai bâlbâit decât l-am auzit mai spre finalul vieții. După ce a făcut așa o rugăciune, sora mea a dat la cheie și a pornit mașina. Am ajuns la service, iar Cuviosul a dispărut. Noi am lăsat mașina la service și ne-am dus puțin să ne plimbăm împreună.

Când ne-am întors, salariatul de acolo ne-a spus: „Nu are absolut nimic mașina. Nu are nicio defecțiune!”. Ne-am întors fără Cuviosul, iar mai spre seară a apărut și el. Nu a vrut să vină cu noi, din smerenie.

„Urcați-l pe nebunul ăsta în tren, că fără el nu pleacă trenul!”

Sora mea mi-a povestit că Părintele Gherontie a plecat odată de la Târgu Jiu cu trenul, dar pe vremea aceea nu avea bani. Pur și simplu s-a urcat în tren. A venit un supracontrol și a fost dat jos din tren. Cuviosul și-a continuat drumul în sensul de deplasare a trenului. Mergea pe lângă tren, pe terasament și se împleticea, cum mergea de obicei. Trenul însă a rămas pe loc. Nu mai putea porni. Până la urmă, un impiegat a zis: „Urcați-l pe nebunul ăsta

în tren, că fără el nu pleacă trenul!”. L-au chemat, l-au fluierat, dar nu a vrut să se întoarcă. Atunci a mers cineva și l-a luat și l-a urcat în tren și imediat a plecat trenul.

„Să dea Domnul și să ajute Maica Domnului să ajungem și noi acolo unde e cuvioasa!”

După ce sora mea a plecat la Domnul, am fost dărămată. Fiind acolo, plângeam tot timpul și mă duceam ori în spate, unde era bucătăria înainte, ori pe un hol undeva, iar Cuviosul venea după mine, parcă știa unde mă duc. Se așeza în fața mea, făcea niște cruci mari și închinăciuni și zicea: „Să dea Domnul și să ajute Maica Domnului să ajungem și noi acolo unde e cuvioasa!”. Numai așa îmi zicea. Am prins puțină nădejde și m-am mai potolit, apoi mi-a venit așa un gând că nu a lut-o Dumnezeu pe ea așa tânără ca să o arunce în iad.

Cu ajutorul Cuviosului, am ieșit încet din starea aceea, că eram chiar deznădăjduită. Asta a fost prin 2002.

„Eu asta trebuie să fac, să pictez și să mă rog!”

Mai târziu, în 2005, a venit Cuviosul la mine de Sfântul Dimitrie Basarabov, pentru că se afla la București, la racla sfântului.

Era târziu, aproape de miezul nopții. Stăteam la etajul I și, dintr-o dată, am auzit vorbe puternice, glasuri și strigături. Am ieșit în ușă, pe holul blocului și l-am văzut pe Cuviosul, care zicea: „Uite, dragă, asta m-a adus!”. Mi-a arătat-o pe o doamnă mai în vârstă. Probabil a găsit-o acolo, la Patriarhie, că avea pe o hârtiuță scrisă adresa mea, și a rugat-o să îl aducă.

A stat o săptămână atunci la mine. Am fost un pic tulburată atunci de felul în care se comporta, dar, în orice caz, Cuviosul avea așa o grijă să îmi spună – asta era un laitmotiv – că „eu asta trebuie să fac, să pictez și să mă rog”. O ținea așa întruna. Mi-am dat seama că se referă de fapt la mine, pentru că, după ce

a plecat la Domnul sora mea, maicile mi-au dat moștenire toate instrumentele ei pentru pictură, chiar și blaturi de icoană și alte multe. Mi-au zis că maica își dorea ca eu să mă apuc de pictură și le spunea de multe ori: „Nu știu de ce nu se apucă, pentru că are mai mult talent ca mine!”, dar nu e adevărat. Zicea ea așa.

Cuviosul mi-a spus tot timpul că eu trebuie să pictez și să mă rog. Atunci i-am oferit niște creioane și culori. Întâi i-am dat culori de apă, acuarele, dar mi-a zis din nou: „Nu, dragă, că eu trebuie să pictez și să mă rog!”. Până la urmă i-am dat creioane colorate și hârtie, iar a doua zi dimineața s-a apucat de lucru și a făcut în creion desene cu biserici. Mă întreba dacă e frumos și zicea: „Uite, dragă, aicea este ca la o biserică rusească!”.

Mi-a dat și mie câteva desene. Sunt mai simple, că era mai la început, dar sunt lucrate migălos. Atâtea linii unele lângă altele și modele! Este un desen cu biserici cu turla și cruce, iar în mijlocul desenului, nu știu cum a lucrat, că se pare că emană lumină, multă lumină. Parcă biserica ar fi luminată din interior. Îmi spunea: „Uite, dragă, cum am făcut aici! Am pus și o cruce!”. Sunt desenate cu creioane colorate. La orice desen lucrat la mine acasă folosea doar o singură culoare: maro, verde, roșu. Îi plăcea să lucreze cu roșu. La cele pe care le lucra cu maro, mai pune și ceva roșu, adică mai accentua un contur cu roșu. Zicea uneori: „Uite, aici am greșit!”. Intervenea cu niște linii și repara. Foarte rar ștergea. Am observat că, atunci când începea un desen, îl începea de sus. În pictură se începe de jos, de la bază, nu de la înălțime! Cuviosul începea de la înălțime și mai rar din mijloc. Dar înălțimea conta la el. Nu-și făcea nicio schiță. Nu schița. Picta ce vedea.

„Unde te duci? Nu te duce!”

Până la urmă, mi-am dat seama că putea să vorbească și foarte serios. În timpul cât a stat la mine, m-a învățat să gătesc și fără ulei, că eu, dacă trebuia să mănânc fără ulei, mâncam așa, orice: pâine, semințe, fructe, dar nu găteam. Îmi spunea și rețete, cum să fac și ce să mai fac de mâncare.

Se ruga foarte mult noaptea. Pentru toată lumea se ruga, că îl auzeam; mai și cânta, că vecinii s-au sesizat, dar nu mi-a păsat până la urmă. Mă supraveghea să vadă ce fac seara. Eu îmi fac pravila noaptea. În timpul zilei nu prea aveam timp; lucram pentru biserici acoperăminte, chiar și rase și reverende.

Eram pensionară. Croitoria am făcut-o așa, Dumnezeu mi-a dat, nu am învățat nicăieri. Părintele mă tot vedea că lucrez, se uita la mine și zicea: „Eu asta trebuie să fac, să pictez și să mă rog!”. Într-o zi, eu aveam nevoie de un galon, pentru că nu-mi ajungea. M-am îmbrăcat și am mers să cumpăr cât îmi mai trebuia. Părintele: „Unde te duci? Nu te duce!” „Păi, cum să nu mă duc, că nu mai am ca să termin lucrarea?!”. Nu a zis nimic și am plecat. Pe drum, m-am gândit: dacă dânsul a zis să nu mă duc, înseamnă că nu o să găsesc. Așa a fost, cu toate că pe celălalt îl cumpărasem cu două zile înainte și avea destul.

I-am zis să se roage pentru mine și am făcut o improvizație, rezolvând problema.

„Eu nu m-am lăsat de Hristos și m-am făcut handicapat”

Când venea cineva la mine și mă întreba cine este Părintele, mă spiona să vadă ce vorbesc. Cred că a auzit că spuneam că e un nebun pentru Hristos și atunci, fără să-i cer, mi-a spus câte ceva din pătimirile lui.

Mi-a spus că el a fost arestat pentru că n-a vrut să plece din mănăstire și au venit și i-au arestat pe mai mulți. L-au adus la

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / ed.: pr. Dorin Opreș, Monica Opreș; carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Gurie, Episcopul Devei și al Hunedoarei – Deva: Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-2020

3 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 3. – 2020 – ISBN 978-606-8692-79-1

I. Opreș, Dorin (ed.)

II. Opreș, Monica (ed.)

2

Lectura textului:

Prof. dr. Ioana-Daniela Trif

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro/>

<http://cuviosulgherontie.com/>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPRIȘ, MONICA OPRIȘ (ed.)

C U V I O S U L
G H E R O N T I E
CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 3

Carte tipărită cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte
† GURIE,
Episcopul Devei și al Hunedoarei

EDITURA
EPISCOPIE
DEVEI ȘI HUNEDOAREI
Deva, 2020

*„Vezi, Doamne,
dacă sunt pe o cale rea,
du-ne, Doamne,
pe calea veșniciei!”*

(Cuviosul Gherontie)

CUPRINS

Un „nebun pentru Hristos” al vremurilor noastre

(† Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului și
Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului) 5

Cuviosul Gherontie de la Tismana, „nebunul frumos”

(† Benedict Bistrițeanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei
Vadului, Feleacului și Clujului) 7

I. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”

- I.1. Ieșirea Cuviosului din „gripă” și din „izolarea la domiciliu”.
Cuviosul știa... (Pr. conf. univ. dr. habil. Dorin Opreș) 13
- I.2. Cuviosul Gherontie și simplitatea ca mod de viață creștină
(Pr. conf. univ. dr. Alexandru Moldovan) 15
- I.3. „Dragă, ceva toți trebuie să avem!”
(Pr. conf. univ. dr. Gavril Trifa) 19
- I.4. Oare cine este acest Bătrân?
(Pr. lect. univ. dr. Oliviu Botoi) 20
- I.5. Sfântul care a trecut și pe la ușile noastre
(Diac. lect. univ. dr. Răzvan Brudiu) 23
- I.6. Pe cale, pulberi și dără de stea călătoare.
În capăt, împăcare și iluminare (Pr. Iosif Zoica) 26
- I.7. Cuviosul Gherontie – darul lui Dumnezeu pentru noi
(Pr. drd. Bogdan-Laurențiu Avram) 28
- I.8. Întâlnirea cu un sfânt (Pr. Emanuel Albu) 31
- I.9. „Alba, prima pe țară!” (Pr. Marius Seicean) 33
- I.10. Cuvinte puține, dar dătătoare de sens vieții
(Pr. Mihai Cordea) 36

II. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”

- II.1. Părintele Gherontie este o Bucurie!
(Medic, Protos. Sava Vintilă) 37
- II.2. Cuviosul Gherontie, vasul prin care Dumnezeu a lucrat
pentru mântuirea noastră (Ierom. Vasile) 39

II.3. Amintiri despre Părintele Gherontie (<i>Daniel Monahul</i>) ...	41
II.4. Bucurii sfinte aduse de Cuviosul Gherontie în Mănstirea Tismana (<i>Monahia Antonia</i>)	42
II.5. „Sunt uituc ca un butuc!” (<i>Monahia Vartolomeia</i>)	44
II.6. Minuni ale Cuviosului în viața mea (<i>Monahia Teodora</i>) ...	45
II.7. Amintiri cu Părintele Gherontie (<i>Monahia Pahomia</i>)	47
II.8. Cuviosul Gherontie, doctor de suflet și de trup (<i>Monahia Agripina</i>)	52
II.9. Cuviosul Gherontie, omul discreției desăvârșite (<i>Monahia Tecla</i>)	55
II.10. „Ești vindecată!” (<i>Monahia Nectaria</i>)	64
II.11. De la îndoieli la certitudini despre sfințenia Cuviosului (<i>Monahia Hristofora</i>)	65
II.12. „Voi nu aveți credință? Nu v-am spus că venim pe lumină?” (<i>Monahia Daniela</i>)	67
II.13. Îmbrățișarea Cuviosului m-a salvat! (<i>Sora Elena</i>)	68
II.14. Cuviosul mi-a făcut cadou o firimitură de har (<i>Sora Andreea</i>)	69
II.15. Cuviosul Gherontie m-a scăpat de la moarte cu rugăciunile sale! (<i>Monahia Filoteia</i>)	71
II.16. Cuviosul Gherontie, o candelă cu lumină albă (<i>Mănăstirea Dintr-un lemn</i>)	74
II.17. Cuviosul Gherontie, omul de taină al inimii (<i>Monahia Hristofora</i>)	77
II.18. Cuviosul Gherontie și Sfântul Serafim de Sarov (<i>Monahia S.</i>)	80
II.19. Cuviosul Gherontie, un adevărat urmaș al sfinților nebuni pentru Hristos (<i>Monahia Iustina</i>)	80
II.20. „Ce vrei, dragă? Nu vezi că plouă întruna? Ce vrei mai mult?” (<i>Monahia Nifona</i>)	83
II.21. Dezlipit de cele pământești (<i>Monahia M.</i>)	84
II.22. „Gură de rai” (<i>Monahia T.</i>)	84
II.23. Dumnezeu i-a trimis bucuriile din rai (<i>Monahia V.</i>)	85
II.24. Cuviosul a lăsat lumină pe unde a trecut (<i>Monahia Semfora</i>)	85

II.25. Cuvioase, vindecă-mi plămânii! (<i>Monahia Xenia</i>)	86
II.26. Cuviosul Gherontie – o rază de soare de bucurie dătătoare (<i>Monahia Sofia</i>)	87
II.27. Fotografia Cuviosului, alinare și scut (<i>Monahia S.</i>)	89
III. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”	
III.1. Joaca cu Bătrânul: „Cine-i prietenul meu adevărat vine acum la mine!” sau cum m-a vindecat Cuviosul de Covid-19 (<i>Prof. Gheorghe Acatrinei</i>)	91
III.2. Cuviosul era iubire în rugăciune, era iubire în cântare (<i>Prof. univ. dr. Doru Albu</i>)	93
III.3. „O să aveți un copil la anul, iar dacă nu, o să aveți în ceruri!” (<i>As. soc. Alexandra Aloman</i>)	96
III.4. „Patimile ies cu durere!” (<i>Prof. dr. Teodora Ancateu</i>)	97
III.5. „Dragă, poate îi este cald!” (<i>Ec. Mihaela Avram</i>)	98
III.6. În pelerinajul din Ucraina, cu Cuviosul Gherontie (<i>Ioana Barbu</i>)	99
III.7. Lăptăreasa (<i>Prof. Maria Bob</i>)	100
III.8. Alături de Cuviosul la slujbe, în Catedrala Reîntregirii (<i>Ioan Boca</i>)	106
III.9. „Mari lucruri ai făcut, Doamne, cu noi: ne-ai umplut de bucurie!” (Ps. 125, 3) (<i>Prof. Lucian Tiberiu Bodea</i>)	108
III.10. „Zece, dragă, să fie rotund!” (<i>Aurelia B.</i>)	110
III.11. Recunoștință pentru Cuviosul Gherontie (<i>Bogdan</i>)	111
III.12. Cuviosul m-a vindecat de durerea de spate (<i>Ing. Florina Bordea</i>)	113
III.13. „Să ai grijă de ea, ca de un copil!” (<i>Prof. Claudiu-Nicolae Buitan</i>)	114
III.14. Întâmplări cu Cuviosul Gherontie (<i>Corina Elena</i>)	116
III.15. Ai văzut că te urmărește sfântul? (<i>Andrei Costin</i>)	118
III.16. Cuviosul Gherontie, grabnic ajutorător (<i>Cristina C.</i>)	119
III.17. „Îți dă! Îți dă! Îți dă!” (<i>Tatiana Ciobanu</i>)	121
III.18. Cuviosul ne-a cunoscut așa cum eram (<i>Ec. Mona Dăneț</i>)	122

III.19. Cuviosul Gherontie, un sfânt alături de care ne-am rugat (Bibl. Claudia Donisă)	124
III.20. Pentru mine era și este un „minunel” (Dr. Monica Dulămiță)	126
III.21. File de jurnal cu Cuviosul (Dr. Beatrice Fumurescu) ...	127
III.22. Cuviosul Gherontie mi-a adus multă bucurie sufletească! (Sing. Eugenia Gârba)	129
III.23. Întâlnire cu sfințenia (Prof. Maria Gheorghieș)	131
III.24. „Ne vom revedea în curând!” (Prof. Diana Hațegan) ..	133
III.25. Ajutor de la cel care mi-a desenat Ierusalimul (Cristina)	135
III.26. Două minuni după trecerea Cuviosului la Domnul (Ioan Daniel)	139
III.27. Fotografia Cuviosului și migrenele mele din copilărie (Trad. Daniela Ioniță)	140
III.28. Prin gestul lui m-a ajutat! (Jr. Andreea Juchi)	143
III.29. Cuviosul și economiile (Stud. med. Iustin Jurcan)	144
III.30. „Eu sunt Sfântul Gherontie!” (Prof. L. A. Vasile)	144
III.31. Cu ajutorul Cuviosului, mi-am găsit jumătatea (As. soc. Elena Man)	149
III.32. Numai dacă te va ajuta Cuviosul (As. soc. Elena Man și Ileana Buzgariu)	149
III.33. „Doamne, ferește de mai rău!” (Cristian Marin)	150
III.34. „Dragă, struțul este un animal?” (Cristina Marin)	152
III.35. Trei întâlniri cu Cuviosul Gherontie (Aurelia Matei) ..	153
III.36. Sfântul Gherontie și jobul de după pandemie. Ziua de vineri (Caliochia Mihai)	157
III.37. Din el ieșea ca o lumină albă (Emanuel-Maxim Nicolae)	159
III.38. „Ce vrei, dragă? Să zică ăia că ești mai nebun ca mine?!” (Sorin)	160
III.39. Drept mulțumire, i-am dăruit Cuviosului hainele noastre militare (Col.rez. Marilena Oltean)	161
III.40. Rugăciunea Cuviosului în mijlocul unei bălți, în fața Centrului Militar Județean Vâlcea (Claudia Oprea)	162

III.41. Cuviosul, omul cu viață sfântă, neînțeles de mine (Prof. Ion Oprea)	164
III.42. Ai grijă, să nu zici nimic... îți explic eu apoi cine este! (Lect. univ. dr. Maria Oprea)	175
III.43. Minuni ale Cuviosului în viața mea (Prof. Gabriela Oprea)	180
III.44. „Sfântul Gheorghe a biruit în toate luptele pe care le-a dus!” (Prof. dr. Monica Oprea)	182
III.45. Lucrarea Cuviosului în viața familiei mele (Bogdan P.)	183
III.46. Un sfânt pe care l-am judecat (As. med. Maria Păunescu)	187
III.47. Ce vrei să îmi zici, că e fierbinte piciorul Cuviosului?! (A.P.)	190
III.48. „De unde mă cunoști?” (Av. Mihaela Pleșa)	191
III.49. Cuviosul Gherontie – puterea exemplului (Ing. Liliana Pop)	193
III.50. „Să ai mare, mare grijă!” (Raul Pop)	194
III.51. Ajutor nevăzut de la Cuviosul (Viorica Popa)	196
III.52. „E binecuvântat să faci ca ea, să ai grijă de bolnavi!” (Dr. Giorgia Popescu)	197
III.53. Învierea copilului Darius-Arsenie (Roxana Prahoveanu)	198
III.54. Pași prin viață alături de omul lui Dumnezeu, Cuviosul Gherontie (Prof. dr. Raluca Prelipceanu)	204
III.55. Cuviosul m-a ajutat în nenumărate rânduri (Mirela Răduță)	212
III.56. Îi admiram curajul mărturisirii credinței în mijlocul lumii (Daniela Rusu)	213
III.57. Grabnic ajutorător din Ceruri (Denisa Simion)	214
III.58. Ca mulțumire, i-am promis Cuviosului că o să mergem la mormântul lui (Ilie Stan)	217
III.59. Dacă aș fi știut ce sfânt mare e, nu m-aș mai fi dezlipit de el! (Prof. ing. Luminița Stoian)	219

III.60. Cuviosul îmi întinde întotdeauna mâna! (<i>Psih. Ioana Szabo</i>)	221
III.61. „Dragă, când face nunta?” (<i>C.Ș.</i>)	222
III.62. Cuviosul Gherontie, un model dincolo de tiparele credinței de azi (<i>Dan Teodorescu</i>)	223
III.63. „Dacă nu-i vei spune, vei avea păcat!” (<i>Elena Teodorescu</i>)	227
III.64. Cuviosul Gherontie, un sfânt care ne-a arătat Calea (<i>Not. Anca Trifa</i>)	230
III.65. Un răspuns care mi-a dovedit prietenia lui (<i>Prof. Aura Vodă</i>)	234
III.66. Cuviosul Gherontie, omul bucuriei fără sfârșit (<i>Scriitor, soc. Ciprian Voicilă</i>)	236
III.67. Cuviosul Gherontie știa lucruri din satul și din familia noastră (<i>N.B.V.</i>)	245
O nouă pagină de istorie vie în viața Bisericii (<i>Editorii</i>)	247

„Dragostea le va cuprinde pe toate!”

(Cuviosul Gherontie)

propriu, era de fapt o profeție și o pregătire, nu doar a familiei la care se afla, ci și a noastră a tuturor, pentru timpurile în care credincioșii au fost opriți de la participarea la Sfintele Slujbe.

Înțelegem acum că ceea ce a făcut atunci a fost și în duh profetic. Ca în ultimii ani, vorbea des despre faptul că are gripă și că din cauza aceasta suferă foarte mult, deși nu părea să aibă vreo problemă medicală. De altfel, gripa a rămas pentru aproape patru luni, cât a fost găzduit la familia Marin, pretextul pentru care spunea că preferă să se roage acasă. Totodată, legat de rugăciune, insista pe faptul că important este să fie primită de Dumnezeu, indiferent unde este rostită. Cu câteva zile înainte de Sfintele Paști, le-a dat speranța că vor merge împreună la Slujba de Înviere, lucru care până la urmă nu s-a mai întâmplat, dar și acea discuție a fost tot în duh profetic, anticipând și pregătindu-ne pentru restricțiile privind participarea credincioșilor la slujba din noaptea de Paști a anului 2020. A profețit prin faptul că ei au rămas acasă atunci, ceea ce s-a întâmplat anul acesta. Greu de primit și mai ales de înțeles...

La finalul perioadei de „izolare”, pe la jumătatea lunii mai a anului 2018, Cuviosul a acceptat invitația de a veni la Alba Iulia, pentru onomastica doamnei Elena T., unde a ajuns sâmbătă seara. A doua zi dimineața, duminică, obișnuit cu „programul” Cuviosului, Cristian s-a dus să se roage cu dânsul. Când a ajuns în camera unde era Cuviosul, l-a găsit pregătit de plecare la Sfânta Liturghie, fapt care l-a lăsat fără cuvinte! Era duminica de dinainte de sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena...

În primăvară, după perioada de restricții, credincioșii au primit permisiunea de a participa la Sfintele Slujbe înainte de sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena, în 15 mai 2020. Încă de atunci, Cuviosul știa...

Pr. conf. univ. dr. habil. Dorin Opriș,
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia,
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca

I.2. Cuviosul Gherontie și simplitatea ca mod de viață creștină

„Un bătrân – un «gheronda» – atât de simplu, după vorbă, după port”, așa cum a fost Cuviosul Gherontie, rar mi-a fost dat să văd, un om la care simplitatea, lipsa de formalitate și candoarea copilului erau atât de evidente. Acestea le puteai vedea la „Cuviosul” (căci așa îl știau și îi spuneau toți), dar puțini îi cunoșteau taina cea ascunsă sub ceea ce vedeau la el. Eu nu o cunoșteam, iar atunci când l-am văzut prima oară în Catedrala Arhiepiscopală din Alba Iulia n-am înțeles de ce aceia care-l cunoșteau mai bine i se adresau cu apelativul de „Cuviosul”...

Era un om simplu, care nu părea să arate sau să manifeste nici cea mai mică grijă sau atenție „la cum dădea în ochii lumii”, grijă care se manifestă în noi toți în grade diferite. Am remarcat la Cuviosul Gherontie o completă indiferență sau nepăsare față de ochii lumii, iar mai târziu, după ce i-am fost aproape de câteva ori (în special în timpul unui pelerinaj în Italia), am remarcat o harismă specială, care se manifesta în el prin anumite trăsături pe care nu le poți judeca altfel decât duhovnicește, căci oamenii firești nu le pot pricepe: „Omul firesc nu va primi niciodată cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și nu poate să înțeleagă, fiindcă ele se judecă duhovnicește” (1 Corinteni 2, 14). Cine-l poate judeca pe omul duhovnicesc? Însă el – în Duhul – pe toate le judecă. Modul de a lucra al lui Dumnezeu – în logica Crucii – demască și face inutilă orice pretenție umană de autoafirmare (prin propriile idei și prin propria personalitate), așa cum se întâmplă la oamenii „firești”.

Întâlnindu-l și cunoscându-l cât de cât pe Cuviosul Gherontie, m-am descoperit pe mine însumi destul de „firesc” în judecată și destul de slab în credință deoarece, ca mulți alții, l-am considerat pe acest „bătrân simplu” un om care nu merită atenție, care nu merită luat în seamă, un om a cărui extravaganță nesocotită deranja puțin „firescul” și-l încadra în categoria oamenilor de care trebuie să stai

departe, să te ferești, să nu ți-i apropii! În cazul „Cuviosului”, fapta sau lucrarea lui Dumnezeu era socotită „nebuie”, deși această „nebuie” este mai înțeleaptă decât înțelepciunea oamenilor (1 Corinteni 1, 25). Știm de la Sfântul Apostol Pavel că lui Dumnezeu „Îi place să le aleagă pe cele bune ale lumii, ca să-i rușineze pe cei înțelepți [...]; Dumnezeu le preferă pe cele de neam de jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă [de oameni] și pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari” (1 Corinteni 1, 27-28).

Acest bătrânel cu aură de mucalit avea replici înțelepte și pline de înțeles, dacă-ți găseai răgazul și hotărârea să-l iei în seamă și să te gândești puțin la ceea ce spunea, și știa să-ți îndrepte gândul spre Dumnezeu prin bucurie și prin simplitate.

Cuviosul Gherontie a preferat să fie judecat greșit, nici măcar nu îmbrăca haina monahală (eu nu l-am văzut niciodată îmbrăcat în haina călugărească), a preferat ca lumea să-l privească cu suspiciune și bănuitoare, să nu-l ia în serios și să-l considere, așa cum era, „nebun”, dar nu pentru lume, ci pentru Hristos. N-a urmărit atenția oamenilor și cu atât mai puțin lauda lor, pentru că i-a fost de ajuns mila lui Dumnezeu. Asemenea oameni îți inspiră teamă, dacă ajungi să le cunoști taina, deoarece chiar și modestia la nivelul bunului simț este o virtute atât de rară, care nu mai este astăzi la îndemâna „omului firesc”, dar felul lor de a fi te atrage, deoarece îți dai seama că ei cunosc prioritățile vieții creștine, iar tu ești pierdut încă în ambiguitate.

Acești oameni – sfinții nebuni pentru Hristos – ne ajută să ne dăm seama că nu e deloc ușor să acordăm faptele pe care le săvârșim credinței pe care o mărturisim. Afirmăm sus și tare că suntem credincioși, că credem că nu e totul aici și acum, că patria noastră este cerul (Filipeni 3, 20), dar suntem preocupați excesiv de imaginea noastră, mai precis, de imaginea pe care alții trebuie să și-o facă despre noi și cheltuim mult timp și energie pentru slava deșartă, pentru lauda și aprecierea care ne vin din partea lumii, care, până la un anumit punct sau grad, este indispensabilă vieții noastre sociale.

Dumnezeu are infinite căi de a ne atrage la bunătatea și la frumusețea Lui; El are un proiect diferit pentru fiecare dintre noi, un proiect unic și irepetabil. Știu că nu ne cere tuturor să fim „nebuni pentru Hristos” (suntem deja „nebuni” pentru lucrurile lumii acesteia sau chiar pentru unii oameni), însă ceva de la nebunii pentru Hristos putem învăța: nu e nevoie să ne comportăm ca ei sau să facem ceea ce au făcut ei, dar putem adopta și noi atitudinea lor față de lume și față de viața aceasta.

Oare n-ar fi diferită viața aceasta și lumea în care trăim dacă Hristos ar fi mai important pentru noi decât oricine altcineva și decât orice altceva? Dacă așa ar sta lucrurile, poate că ne-am găsi timp să stăm mai mult cu familia noastră, cu prietenii noștri și mai puțin pe Facebook sau pe Instagram ca să urmărim aprecierile politicoase ale celor care, asemenea nouă, caută același lucru: propria imagine! Poate ne-am găsi mai mult timp pentru rugăciune decât îi dedicăm acum și am fi mai curajoși în a le spune prietenilor noștri de pe Facebook sau de pe Instagram că suntem creștini ortodocși, chiar dacă asta ar însemna să ne șteargă din lista lor de prieteni sau să ne dea „ignore”!

În Evanghelia după Matei, în capitolul 11, Mântuitorul Hristos afirmă că „Împărăția lui Dumnezeu se ia prin asalt”, adică printr-o luptă sau prin străduință, și că cei ce dau asaltul, adică cei ce se luptă sau se străduiesc, o cuceresc (v. 12). E foarte greu să-ți trăiești viața cu Dumnezeu pe primul loc în ea. Uneori e nevoie de timp îndelungat, alteori de o viață întreagă. Dar nu sunt importante căderile, ezităările, îndoielile, neputințele sau neajunsurile noastre și nici timpul pe care această luptă îl implică, ci doar „obiectivul” sau „ținta” pentru care ar trebui să lucrăm și să ne silim în fiecare zi.

În „norul de martori” (Evrei 12, 1) ai credinței genuine s-a adăugat, de aproape doi ani, și Cuviosul Gherontie în timpul unui pelerinaj în Țara Sfântă, foarte aproape de locul unde s-a petrecut minunea Întrupării Domnului în istorie și unde Avva se dusesese să colinde.

Scriind aceste gânduri despre Gheronda, acest „bătrân atât de simplu, după vorbă, după port”, mi-am amintit cuvintele rostite

de Sfântul Antonie cel Mare, cuvinte considerate de mulți o adevărată profecție: „Va veni vremea ca oamenii să înnebunească și când vor vedea pe cineva că nu înnebunește se vor scula asupra lui, zicându-i că el este nebun, pentru că nu este asemenea lor!”.

Foarte greu un om care este „numai trup” (Facerea 6, 3) poate accepta cele duhovnicești! Foarte greu omul firesc poate pricepe sau înțelege propovăduirea și logica Crucii! Și nu le înțelege sau nu e capabil să le înțeleagă, deoarece acestea „se judecă duhovnicește”. Sfântul Apostol Pavel, îndemnându-i și învățându-i pe credincioșii din Corint, își încheie sfatul cu o propunere paradoxală, care prinde pe picior greșit pretinsa „înțelepciune” a destinatarilor lui: „Nimeni să nu se amăgească. Dacă i se pare cuiva, între voi, că este înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept, căci înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu” (1 Cor. 3, 18-19).

În timp ce împodobește cu pictură Catedrala „Sfântul Pavel” din Londra, pictorul Sir James Thornhill s-a lăsat cuprins de entuziasm față de fresca pe care o executa și a făcut câțiva pași în spate pentru a o putea admira mai bine, fără să-și dea seama că era în pericol să cadă de pe schelă! Unul dintre ucenicii lui, observând pericolul spre care se îndrepta maestrul său, a înțeles că un strigăt de atenționare ar fi grăbit tragedia și atunci, fără să stea pe gânduri, a înmuiat pensula în vopsea și a izbit-o violent chiar în mijlocul frescei! Pictorul, cuprins de indignare și de revoltă, a făcut un pas în față! Capodopera sa a fost compromisă, dar viața i-a fost salvată.

Avva Gherontie ne-a învățat să nu ne lăsăm îmbătați de noi înșine și preocupați excesiv de imaginea pe care alții trebuie să și-o facă despre noi și să alergăm „cu ochii țintă la Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocara ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12, 2).

Pr. conf. univ. dr. Alexandru Moldovan,
Facultatea de Teologie Ortodoxă din Alba Iulia

I.3. „Dragă, ceva toți trebuie să avem!”

De câteva zile, Cuviosul era la Mănăstirea Albac. Într-o sâmbătă dimineața, am mers împreună cu soția mea să îl întâlnim. Eram la începutul relației duhovnicești cu dânsul. Ne aștepta în trapeză, iar când ne-a văzut mi-a spus bucuros că vine la noi să îi fac baie. Maica stareță l-a invitat să facă baie la mănăstire, dar Cuviosul i-a răspuns cu regret în glas: „Dragă, cuvioșiile voastre nu aveți cadă. Eu merg la dânsii, că ei au cadă!”. M-am gândit atunci: De unde știa Cuviosul aceste amănunte? Oare vedea și astfel de lucruri?

Era perioada în care avea o problemă la genunchi. I-am curățat zona cu pricina și l-am întrebat de ce nu se operează. Mi-a răspuns că doare și e mai bine așa. Am aflat ulterior că a fost la doi medici, unul din Craiova și unul din Alba Iulia, care i-au extras lichidul format și i-au sugerat să se opereze, dar dânsul a refuzat pentru că nu și-ar mai fi putut face programul de rugăciune în genunchi și de metanii. La scurt timp, Domnul l-a vindecat, așa cum le-a spus doctorilor care l-au privit uimiți când le-a spus că o să îi treacă.

Răspunsul „*E mai bine așa!*” a fost în primul rând pentru mine, ca să învăț că Dumnezeu ne poate vindeca atunci când avem credință puternică, dar și pentru a înțelege sensul spiritual al bolii. Aceste cuvinte m-au pregătit pentru un alt răspuns al Cuviosului, dat soției mele, când i-a spus să se roage pentru unul dintre băieții noștri, care făcea alergie la anumite substanțe. A dat un răspuns demn de filele Patericului: „Dragă, ceva toți trebuie să avem!”. Nu ne putem mântui fără suferință!

După terminarea băii, au continuat pentru mine lucrurile care mă întăreau în convingerea despre faptul că aveam în față un sfânt. I-am adus haine curate și pantofi care i se potriveau ca mărime. S-a îmbrăcat, apoi și-a ales o pereche de pantofi noi, de firmă, cumpărați de cumnatul meu. Înota în ei, dar pe aceia i-a vrut, spunând: „Aceștia mi-s buni, dragă!”. Nu l-am putut

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / pr. Dorin Opriș, Monica Opriș (ed.) ; carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Gurie, Episcopul Devei și al Hunedoarei. - Deva : Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-2021

4 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 4. - 2021 - ISBN 978-606-8692-83-8

I. Opriș, Dorin (ed.)

II. Opriș, Monica (ed.)

271(498) Gherontie Aldea

929 Gherontie Aldea

Lectura textului:

Prof. dr. Natalia Topîrcean

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro/>

<http://cuviosulgherontie.com/>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPRIȘ, MONICA OPRIȘ (ed.)

CUVIOSUL GHERONTIE CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 4

Carte tipărită cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte
† GURIE,
Episcopul Devei și al Hunedoarei

EDITURA
EPISCOPATULUI
DEVEI ȘI HUNEDOAREI
Deva, 2021

CUPRINS

Părintele Gherontie – dumnezeiasca simplitate

(† Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei) 5

I. „Trebuie să știm, dragă, pe ce lume trăim!”

I.1. Cuvinte de duh ale Cuviosului Gherontie 7

I.2. „Să ne rugăm să ne fie primită rugăciunea!” 9

II. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”

II.1. Dor de nebunia libertății (*Pr. prof. univ. dr. Ioan Chirilă*) ... 13

II.2. Despre drumul Cuviosului de la viață, la Viață,
printr-o moarte ca o mărturisire de credință
(*Pr. conf. univ. dr. habil. Dorin Opreș*) 15

II.3. Refluxul memoriei mele gherontice: „Foaie verde și-o
plânsoare” (*Pr. conf. univ. dr. habil. Ioan (Jan) Nicolae*) 18

II.4. „În splendoarea sfinților”, altoind lumea întru iubirea
Domnului – Cuviosul Gherontie Aldea cel nebun pentru
Hristos (*Pr. conf. univ. dr. Lucian-Dumitru Colda*) 26

II.5. Întâlnirile cu Cuviosul, o șansă și un privilegiu
(*Pr. Ioan Popa*) 29

II.6. Sfântul Gherontie, omul lui Dumnezeu (*Pr. Iuliu Morariu*) ... 33

III. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”

III.1. Îl vedeam ca pe un sfânt al lui Dumnezeu
(*Arhim. Ghelasie Țepeș, +2020*) 36

III.2. Ce ne-ai făcut, Părinte Gherontie?! (*Protos. Hristofor*) 36

III.3. Cuviosul a văzut că voi ajunge preot! (*Protos. Iustin*) 37

III.4. „Aoleu, oare nu oi fi îndrăcit?” (*Ierom. Andrei*) 38

III.5. Cuviosul în Sfântul Munte (*Monahul B.*) 39

III.6. Pentru (*Prea, Prea, Prea*) Fericitul Gherontie
(*Monahia Paisia*) 41

III.7. Cuviosul și crucea stăreției (*A.M.*) 48

III.8. Bucuria de a fi cu Cuviosul (*Stavr. Ioanichia*) 50

III.9. Cuviosul ne-a arătat că sfințenia este posibilă și în zilele noastre (<i>Monahia M.</i>)	51
III.10. „Eu m-am rătăcit?! Voi v-ați rătăcit! Rătăcitelor ce sunteți!” (<i>Monahia Teoctista</i>)	54
III.11. Semnul Sfintei Cruci peste genunchi, cu fotografia Cuviosului (<i>Monahia Arsenia</i>)	55
III.12. Cuviosul avea darul înainte-vederii (<i>Monahia Ioana</i>)	56
III.13. Am început să îl înțeleg pe Cuviosul după mulți ani! (<i>M.S.</i>) ..	58
III.14. L-am văzut aieva pe Cuviosul Gherontie (<i>M.T.</i>)	58
III.15. Cuviosul Gherontie, omul credinței adevărate (<i>Monahia Teodora</i>)	59
III.16. „Răbdarea Sfântului și Dreptului Iov” (<i>M.T.</i>)	73
III.17. Cuviosul Gherontie parcă m-ar fi cunoscut de când lumea... (<i>Monahia Varvara</i>)	74
III.18. Cuviosul, omul bucuriei și al „tineretii fără bătrânețe” (<i>Monahia Veronica</i>)	76
III.19. Prin mijlocirea Cuviosului, am ajuns la scaunul de spovedanie (<i>O monahie</i>)	78
III.20. Nejudecarea și smerenia. Două lecții primite de la Cuviosul (<i>Rasofora Ecaterina</i>)	80
III.21. Un sfânt grabnic ajutorător (<i>R.X.</i>)	81
IV. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”	
IV.1. Cuviosul Gherontie mi-a salvat tatăl (<i>Prof. Gheorghe Acatrinei</i>)	83
IV.2. Cureaua tămăduitoare a Cuviosului (<i>As. soc. Alexandra Aloman</i>)	86
IV.3. Cuviosule, ești și IT-ist! (<i>Andrei</i>)	88
IV.4. Să citești și acatistul Cuviosului Gherontie! (<i>Farm. drd. Maria Brudiu</i>)	89
IV.5. Cuviosul face parte din familia noastră (<i>C.B.</i>)	90
IV.6. Dureri de sinusuri, de cap, toate au trecut după ce am găsit rezolvarea (<i>Med. vet. Nicoleta-Alexandra Barbuș</i>)	94
IV.7. „Vreau să fac o biserică cu șapte turle!” – Cuviosul Gherontie (<i>Critic de artă Vladimir Bulat</i>)	96

IV.8. Pentru rugăciunile Cuviosului sunt eu astăzi în viață! (<i>Bianca Bușe</i>)	97
IV.9. Cuviosul Gherontie ne-a „adoptat” și pe noi (<i>Ing. Alina C.</i>) ...	106
IV.10. Am refuzat întâlnirea cu Cuviosul, dar el m-a iertat și mă ajută (<i>Diana C.</i>)	108
IV.11. Cuviosul Gherontie și dragostea venită din veșnicie (<i>Jr. Diana C.</i>)	113
IV.12. În așteptarea unei cărți (<i>Maria-Lucia Cornea</i>)	117
IV.13. Mijlocitorul nostru înspre vindecarea soțului meu de Covid-19 (<i>As. soc. Monica Costea</i>)	118
IV.14. Nu intenționez să mă despart de acea poză (<i>Cristina</i>) ...	120
IV.15. Cuviosul, omul care ne-a învățat ce înseamnă rugăciunea și dragostea (<i>Laurențiu Curcea</i>)	122
IV.16. „Nimic nu vei face fără ajutorul lui Dumnezeu!” (<i>Liliana Curcea</i>)	128
IV.17. Cuviosul mi-a găsit fiul (<i>Eugenia Danciu</i>)	132
IV.18. Cuvinte ale Cuviosului, aieva și în vis (<i>Ec. Carmen-Mariana Dăscălescu</i>)	134
IV.19. Cuviosul m-a scos din ghearele morții (<i>Ioan Daniel Dragomir</i>)	135
IV.20. Minuni înfăptuite și încă așteptate (<i>As. soc. Maria Dreve</i>)	139
IV.21. Încă un copil, încă un dar primit prin rugăciunile Cuviosului! (<i>Ec. Maria-Daniela Duma</i>)	142
IV.22. Mi-a dispărut și frica! (<i>Ec. Roxana Dumitru</i>)	143
IV.23. „Ne întâlnim în rugăciune!” (<i>Carmen D.</i>)	144
IV.24. Cuviosul Gherontie, grabnic ajutorător în construcții și chestiuni administrative (<i>Ecaterina</i>)	147
IV.25. Alegerea Cuviosului Gherontie (<i>Emil Ene</i>)	148
IV.26. „Să ne rugăm, să ne rugăm, să ne rugăm!” (<i>Ec. Ioan-Florin Fărăgău</i>)	150
IV.27. Amintiri și constatări despre Cuviosul Gherontie (<i>Prof. Iosif Fiț</i>)	151
IV.28. Cuviosul Gherontie mi-a fost recomandat de Sfântul Gavriil Georgianul (<i>Prof. Victoria Flueraru</i>)	152

IV.29. Acte găsite cu ajutorul Cuviosului Gherontie (Maria Frandea)	156
IV.30. Cuviosul întâlnește oamenii (As. soc. Elena Frăsinel) ...	158
IV.31. Un doctor de trup și suflet (Viorica Goarnă)	160
IV.32. Cuviosul Gherontie – mijlocitor între om și Dumnezeu (Prof. Diana Hațegan)	162
IV.33. Rugăciunea la Cuviosul a înmuiat inima soțului meu (D.I.)	163
IV.34. Sfântul Gherontie, ce îi zic, mă ajută! (tea Ioan)	164
IV.35. Ajutor la examenul de Bacalaureat (Gabriela Ionel)	166
IV.36. „Pe dânsa o doare inima!” (Artist plastic Ana Jilinschi) ...	166
IV.37. La 93 de ani, am primit ajutorul unui nou sfânt (Ana Magda)	167
IV.38. Cuviosul a salvat două familii de la divorț (B.M.)	168
IV.39. Două vindecări în timpul pandemiei (Any Marcu)	169
IV.40. Nu mă mai gândesc, Cuviosul are grijă de el acolo! (Ed. Cristina Marian)	171
IV.41. Cuviosul mi-a înseninat bătrânețele! (Olivia Marina) ...	177
IV.42. Am simțit că și eu mă pot ruga Cuviosului (Ing. Cristian Monea)	178
IV.43. Cuviosul cel ascultător și răbdător cu neputințele mele (Jr. drd. Claudia Mădălina Nicolita-Burci)	179
IV.44. Un Revelion cu Cuviosul (Ing. Marin Nemeș)	185
IV.45. O pionieră cu tâlc (Ec. Iulian Nicola)	186
IV.46. Nu avem nicio explicație rațională cum au ajuns fotografiile Cuviosului în pachet (Georgiana-Cristina și familia)	187
IV.47. Noi sensuri ale întâlnirilor cu Cuviosul (Bibl. Eugenia Panaite)	189
IV.48. Nu știu cum și când au ajuns banii în carte (Andrei Pleșa)	190
IV.49. „Ce-ar fi, dragă, dacă ne-ar ajuta Domnul, abia mâine pe vremea asta să mai mâncăm?” (Sorin)	191
IV.50. Dumnezeu a lucrat salvarea mea de la moarte prin Cuviosul Gherontie (Prof. Ruxandra Oancea)	192
IV.51. „Vineri e cu mâncare de post!” (Ing. IT Dan Olariu)	196

IV.52. Pictura ca lucrare în lume a Cuviosului Gherontie (Prof. dr. Monica Oprea)	197
IV.53. „Acolo unde te-ai născut!” (Farm. Andreea Paraschiv) ..	202
IV.54. „Ia și cartea aceasta!” (Comisar de poliție Călin Paul) ...	204
IV.55. Cuviosul și Caru’ cu bere. Despre ploaie și Sfinți (Ing. Gheorghe-Aurel Păcurar)	208
IV.56. Dor de Cuviosul Gherontie (Dr. Vlad Pădureanu)	209
IV.57. Cuviosul Gherontie, o mână întinsă pentru noi (Oana Petre)	211
IV.58. „Dar parcă ție nu îți plăcea să pierzi timpul degeaba! Nu ai nimic!” (Muz. Adrian Petrescu)	216
IV.59. „Și așa, dragă, m-a scăpat Maica Domnului de la balamuc!” (Cristina Petrescu)	216
IV.60. La interviu, cu Cuviosul în gând (Mădălina Plugaru) ...	217
IV.61. Picturile Cuviosului – mărturisire în culoare (Pictor iconar Ioan Popa)	218
IV.62. Un drum spre Tismana (Dr. Ioana Popa)	224
IV.63. Am început să îl iubim chiar după prima zi de pelerinaj (Marilena Popescu)	225
IV.64. Cuviosul ne vine în ajutor ori de câte ori avem nevoie (Roxana Prahoveanu)	226
IV.65. Cuviosul Gherontie mi-a vindecat umărul (Rareș Ruștei) ...	228
IV.66. Un sfânt grabnic ajutător în nevoi și în boli (Angela Rodica Sălăgean)	230
IV.67. Ajutor imediat de la Cuviosul Gherontie (Olga Sălăgean) ...	232
IV.68. Cuviosul Gherontie ne așteaptă „să-i dăm de lucru” (Alina Silaghi)	232
IV.69. „Nu te iubește!” (D.S.)	236
IV.70. Cuviosul Gherontie, grabnic aducător de bucurie (Loredana Stan)	237
IV.71. Cuviosul, un copil Bătrân (Ec. Angelica Torz)	240
IV.72. „Unde zici că te doare? Aici? Aici? Aici?” (Valeria)	246
IV.73. Darurile Cuviosului Gherontie (Natalia Varga)	246
IV.74. Cuviosul Gherontie este ajutorul și alinarea mea (Emilia Zănfirescu)	248
Cuviosul Gherontie – noi teme și linii de lumină (Editorii) ...	250

*„Să avem credință, căință, umilință,
pocăință, smerenie, milostenie,
bunătate și la urmă dragoste.
Dragostea le va cuprinde pe toate!”*

(Cuviosul Gherontie)

PĂRINTELE GHERONTIE – DUMNEZEIASCA SIMPLITATE

Părintele Gherontie a plecat la Cer din Țara Sfântă acum câțiva ani. I-am simțit dureros absența după ce ne-a părăsit. Cât timp era printre noi, nu i-am remarcat întru totul uimitoarea-i prezență. Acum, pentru că a plecat, simțim adânc regretul că nu ne-am hrănit suficient din pâinea pe care ne-o dăruia.

Eram prea mari după logica omenească, prea ocupați pentru a sesiza pe cel mic, pe cel neimportant cu care ne intersectam adesea. Era prea simplu pentru noi cei atât de complicați în demersuri legate de eficiență, punctualitate, corectitudine... Ne arunca o vorbă uneori fără înțeles pentru noi cei pretins raționali, alteori cu sens învăluit. Nu-i sesizăm tâlcul pentru că nu ne opream din mersul nostru conform agendei. Nu-l respingeam, nu-l alungam, pentru că eram oameni așa-zis civilizați, dar nu încercam să intrăm în lumea lui aparte.

Din lumea lui, Părintele Gherontie a plecat în lumea lui Dumnezeu. De fapt, a pătruns în lumea a cărei pregustare a dobândit-o încă de aici. A fost un trimis al Cerului pentru a ne atinge, a ne îmboldi, a ne scurtcircuita în nădejdea unei treziri.

Unii poate s-au lăsat treziți. Alții, ne-am continuat drumul printre proiecte și programe, printre activități și planuri, printre demersuri, inițiative, dări de seamă și ședințe. Câteodată, ne mai intersectăm cu el: o fotografie, o carte, o amintire a vreunui cuvânt cu care ne-a întâmpinat într-un anumit loc.

Nici acum nu știm dacă îi acordăm cu adevărat atenție. Ne pare rău că atunci când îl întâlnim, n-am „profitat” de prezența, vorba, snoava lui cu tâlc. Acum, oare, îl ascultăm? Îi înțelegem mesajul? Ne lăsăm duși de duhul lui? Avem curajul să înțelegem

„Crucea lui Hristos”? Înțelegem noi, în ultimul ceas, că „fapta lui Dumnezeu”, arătată prin oameni ca Părintele Gherontie și „socotită de oameni nebunie, este mai înțeleaptă decât înțelepciunea” noastră? Ne deschidem noi spre adevărul că „Dumnezeu Și-a ales pe cele bune ale lumii ca să rușineze pe cei înțelepți; că Dumnezeu Și-a ales pe cele slabe ale lumii ca să le rușineze pe cele tari”? (1 Cor. 1, 17; 25; 27).

Dumnezeu să aibă milă de noi!

1 august, anul mântuirii 2021

† Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

I. „TREBUIE SĂ ȘTIM, DRAGĂ, PE CE LUME TRĂIM!”

I.1. Cuvinte de duh ale Cuviosului Gherontie

- „Ai cruce la gât?”
- „Azi e sfânta miercuri/ vineri. Mi-e frică de ulei!”
- „Bucuria e dincolo, nu aici, acolo e frumusețea frumuseții din frumusețea frumuseților, flori de toate felurile, în toate direcțiile: și la apus, răsărit, nord, sud, acolo este bucuria!”
- „Când îi de dulce, îi de dulce și când îi de post, îi de post!”
- „Cât poți să nu faci păcate!”
- „Când știi, nu mai poți spune că nu știi!”
- „Câteodată, vorba-i ca ciorba!”
- „Ce nu se poate, nu se poate!”
- „Ce stai pe gânduri ca baba între scânduri?”
- „Ce-i mai principal, dragă! Să facem prima dată ce-i mai principal.”
- „Ce-i mai principal, dragă? Sufletul!”
- „Cel ce bine face își va lua răsplata. Aia se știe pe de rost!”
- „Cele mai mari păcate sunt: mândria, mânia, răzbunarea, lenevia și neînfrânarea!”
- „Credința cea adevărată, noi să n-o lăsăm niciodată!”
- „Cum îndrăznești să mănânci fără să te rogi?”
- „Cuvioșiile voastre nu vă treziți la miezul nopții?”
- „Dacă nu le spuneți la copii să nu desfrâneze, focul iadului e al vostru!”
- „De trei ori, în numele Preasfintei Treimi!”
- „De un copil trebuie să te ocupi!”

- „Degeaba cauți, dacă nu știi unde ai pus!”
- „Degeaba vrei, dacă nu se poate!”
- „Doamne ferește de mai rău! Așa să zicem tot mereu!”
- „Domnul a lăsat mâncare și băutură și la urmă mulțumire!”
- „Dragă, ceva toți trebuie să avem!”
- „Dragă, hai să mulțumim Domnului!” (după masă)
- „Dragă, toți suntem frați de la Adam și Eva!”
- „Dragă, trebuie să ne fie milă de toți!”
- „Dragă, viteza nu-i bună!”
- „Dragostea să ne fie dragoste sfântă!”
- „Dragostea o capeți prin milostenie!”
- „E rece, dar trece!”
- „Excelența face diferența!”
- „Fumatul dăunează grav sănătății. Vă rog preafrumos, pentru numele lui Hristos, să le spuneți că fumatul dăunează grav sănătății!”
- „Hristos a înviat în sufletele noastre!”
- „Înfrânarea și răbdarea: asta e rezolvarea!”
- „În ziua de azi mai sunt care au credință, dar fără fapte!”
- „La voi, cât e ceasul? Trebuie să știm, dragă, pe ce lume trăim!”
- „Lumea trebuie să se înmulțească!”
- „Maica Domnului e Sus, dar credeți că nu mai coboară din când în când?”
- Mâncarea e de la Domnul! Când e de mâncat se mănâncă, când e de rugat se roagă!
- „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”
- „Mândria, cel mai mare păcat!”
- „Nu fi neghioabă! Fii roabă!”
- „Numai să ne fie primită rugăciunea! Primirea, dragă!”
- „Oblu, dragă, să mergem oblu!”

- „Rugăciunea te îndepărtează de gândurile rele!”
- „Să încercăm să fie între noi bunătate, că dacă nu va fi bunătate, dragostea nu le împlinește pe toate!”
- „Să avem credință, căință, umilință, pocăință, smerenie, milostenie, bunătate și, la urmă, dragoste. Dragostea le cuprinde pe toate!”
- „Să ne rugăm Tatălui Ceresc, Care în paza Lui ne ține!”
- „Să umbli cu dreptate!”
- „Știe Domnul de ce avem nevoie. Dă-ne, Doamne, ce avem nevoie!”
- „Știința, ca știința, dar conștiința!”
- „Timpul trece și noi stăm pe loc!”
- „Toate cu rostul lor!”
- „Toate, cu știrea Domnului!”
- „Vorbim să nu tăcem!”

1.2. „Să ne rugăm să ne fie primită rugăciunea!”

Rugăciune rostită dimineața

„Cela ce întru prea multă tânguire înaintea Ta m-am aruncat, Doamne, și iară-Ți mărturisesc Ție al meu păcat. Milostivește-Te spre mine și nu mă da nicidecum celui vrăjmaș spre vânat, ci la calea mântuirii să fiu ridicat! Amin!”

Rugăciune la douășpe sau la amiază (Text transcris după o înregistrare audio)

„Doamne, lisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne, da' și pe mine păcătosul, ticălosul, spurcatul, curvarul și bețivul, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Vezi, Doamne, dacă sunt pe-o cale rea! Du-ne, Doamne, pe calea veșniciei! Amin!

Seara, dimineața și la douăspre sau la amiază, oftez și gem și Domnul ne va auzi glasul și ne va scăpa din lupta care se dă împotriva noastră și ne va aduce pace, pentru că mulți vrăjmași se luptă împotriva noastră, dar mai cu seamă împotriva mea!

Sau de șapte ori pe zi te laud Doamne, numai pentru judecățile Tale cele preaputernice, preasfinte și drepte. Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Cuvântul Tău cel plin de duh și de viață Doamne, să ne lumineze mințile și să ne mângâie, să ne învieze și să ne întărească spre lupta cea de toate zilele întru răbdarea Preasfântului și Dreptului Iov, Preasfântul Efrem Sirul și Preasfântul Andrei Criteanul, măcar pe jumate, la toți și la toate, de la tinerețe și până la bătrânețe sau până la moarte, de la vlădică și până la opincă sau până la moarte sau ceasul cel de moarte! Amin!

Și pentru că numai și numai Ție, Doamne, să ne fie toate inimile, sufletele, plecările, gândurile sau dorințele. Și iară, dăruiește-ne, Doamne, Dumnezeuule, dăruiește-ne ca neîncetat a ne ruga, numai pentru ca să aflăm putere nouă de la Tine, numai de la Tine, Doamne, să aflăm putere spre adevărata căință, adevărata umilință, adevărata pocăință, adevărata smerenie, adevărata milostenie; adevărata căință, umilință, pocăință, smerenie, milostenie, bunătate, dragoste sau fapte bune, până la sfârșitul vieții noastre sau până la moarte sau ceasul cel de moarte! Amin!"

Rugăciuni

- „Doamne, nu ne părăsi, ca să Te putem iubi!”
- „Doamne, nu ne părăsi, ca să Te putem slăvi!”
- „Dă-ne, Doamne, minte pentru a judeca, sănătate pentru a trăi și răbdare pentru a răbda!”
- „Dă, Doamne Dumnezeuule, ca să fim cu toții împreună!”
- „Dăruiește-ne, Doamne, somn ușor, visuri curate, adevărate și de Domnul lăsate! Amin!”

Despre rugăciune

„Rugăciunea este primită la Domnul. Care nu e de folos, nu e primită; care nu e primită, nu e de folos. Se mai zice că prin rugăciune stăm de vorbă cu Dumnezeu, cu lucruri sfinte. Dar nu numai stai de vorbă, ci stai cu un rost, cu sfintele întrebări, sfintele vorbiri, care sunt primite, că altfel e păcat. Care nu sunt vorbe primite, sunt vorbe goale; care nu sunt sfinte, nu-s primite. Dar tot trebuie să stăm de vorbă.”

„Cea mai primită e rugăciunea Domnească, rugăciunea de sus, pentru că e sfințită și primită și preamărită și veșnică, și pururea pomenită, care e scrisă cu litere de aur, dar aurul să fie aur sfințit, ca Sfântul Ioan Gură de Aur. Așa să fie și ale noastre, ca ale Sfântului Ioan Gură de Aur.”

„Dumnezeu să ne ajute să ne fie primită rugăciunea! Dă, Doamne, ca să putem să petrecem și să trăim în voie bună, ca să ne fie primită rugăciunea de pe acest pământ. Noi dorim de pe acest pământ să ne fie primită rugăciunea în cerul cel sfânt, unde-s tainele universului, bolta cerească sau paradisul, raiul desfătării, acolo, ca să fim una, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin, amin și iară, tot amin!”

Un dialog cu Cuviosul

- Ce este cel mai important pe pământ?
- Dragostea!
- Cum putem ajunge să îi iubim pe oameni?
- Răbdarea ne stă în față. Stă scris: „Răbdă un ceas, trăiești un an!”

Despre armonie, într-un dialog cu monahiile de la Mănăstirea Petru-Vodă

„Armonia asta cum vine? Din dragoste! Da' despre ce fel de dragoste e vorba? Că este dragoste din asta lumească, trupească, este și sfântă.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / ed.: pr. Dorin Opreș, Monica Opreș (ed.) ; carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Nestor, Episcopul Devei și al Hunedoarei - Deva: Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-2022

5 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 5. - 2022. - ISBN 978-606-8692-93-7

I. Opreș, Dorin (ed.)

II. Opreș, Monica (ed.)

2

929

Lectura textului:

Prof. dr. Natalia Topîrcean

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro/>

<http://cuviosulgherontie.com/>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPREȘ, MONICA OPREȘ (ed.)

CUVIOSUL GHERONTIE

CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 5

Carte tipărită cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte
† **NESTOR,**
Episcopul Devei și al Hunedoarei

CÂND VREA CUVIOSUL GHERONTIE!

De multe ori când primim o mărturie suntem întrebați: „Când o să apară următorul volum?”. Răspunsul nostru, „Când vrea Cuviosul Gherontie!”, nu este deloc stereotipic.

Am simțit mereu, în acești patru ani de când a trecut la Domnul și am asumat sarcina de a face cunoscută mai bine lumii lucrarea lui, că el trimite oameni și le dă cuvântul cel bun. Deschide căile pentru cei pregătiți să vorbească și altora despre ajutorul primit, să-și prezinte semenilor pagini din viață, în care Cuviosul Gherontie este și el prezent. Fie că e vorba de lucruri aparent simple, cum ar fi primirea în chip mirabil a cărților sale, fie despre ajutorul la examene, în boli, în probleme administrative sau de familie, în întemeierea familiei, în dobândirea de prunci sănătoși, în găsirea liniștii sufletești, în punerea în rânduială a vieții, toate poartă amprenta lucrării sale minunate. De aici și ecoul lor în sufletele oamenilor!

Am învățat în acești ani că nimic nu este neînsemnat, că fiecare mărturie își găsește omul care să simtă că este scrisă parcă special pentru el, că și-a primit astfel răspuns la întrebări sau neliniști din suflet! Ceea ce pare neînsemnat pentru cineva poate fi lucrul cel mai important pentru altcineva. Și Cuviosul știe asta! Așa se întâmpla și când era în lumea aceasta. Mulți și-au găsit răspunsul în cuvintele Cuviosului, fără a face din asta „un oracol”!

Cuviosul ne este alături și acum, vrea să ne ajute, trebuie doar să fim atenți la mesajul pe care ni-l transmite. E la fel de surprinzător în a acționa, dar și la fel de săritor în a ajuta!

Editorii

CUPRINS

Dumnezeu îl iubește pe robul Său

(† Paisie Lugojanul, Episcop-vicar
al Arhiepiscopiei Timișoarei) 5

I. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”

- I.1. „Episcopul Gurie, dragă, are suflet bun!”
(Pr.prof.univ.dr.habil. Dorin Opriș) 8
- I.2. Când Dumnezeu ne ține de mână prin sfinții Săi
(Pr.conf.univ.dr. Corneliu-Dragoș Bălan) 11
- I.3. Milostenie de sfânt: „Doar nu vă pare rău că mi-ați dat mie banii!”
(Pr.lect.univ.dr. Oliviu Botoi) 20
- I.4. Minuni ale Cuviosului Gherontie în viața noastră
(Pr.prof.dr. Florin Botezan) 22
- I.5. „Bucură-te, că ai vindecat și cumplita boală a cancerului!”
(Pr. Ioan Aloman) 23
- I.6. Profesorul, Alpinistul și Călătorul (Pr. Valeriu R. Bob) 25
- I.7. S-a rugat Cuviosul Gherontie pentru mine
și Domnul m-a întors înapoi! (Arhid. Ioan Roșca) 30

II. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”

- II.1. În preajma Cuviosului simțeam Raiul (Ierom. Rafael) 33
- II.2. Cuviosul Gherontie sau despre Nebunie ca harismă
(Monahul Ieronim) 49
- II.3. Era un adevărat nebun pentru Hristos (Monahul Isaac) ... 55
- II.4. Cuviosul Gherontie a știut când și cum va trece la Domnul
(Monahia Antonia) 58
- II.5. Descoperiri despre membrii familiei mele
(Monahia Florentia) 61
- II.6. Cuviosul continuă milosteniile și după trecerea la Domnul
(Monahia M.) 63

II.7. Milostenii la maicile de la mănăstirile de sine (<i>Monahia Nifona</i>)	65
II.8. „Eu nu te las!” (<i>Monahia Veronica Cojocaru</i>)	66
II.9. Minunea a fost că l-am cunoscut pe Cuviosul (<i>Schimonahia Mercuria</i>)	70
II.10. Cuviosul zidea sufletele (<i>Monahia Marta</i>)	73
II.11. Vindecare prin atingerea de tabloul Cuviosului (<i>Monahia M.</i>)	76
II.12. Mijlocirile Cuviosului în vindecări sufletești și trupești (<i>Monahia Simeona</i>)	77
II.13. „Să ți-l pui pe cap când o să te doară capul!” (<i>Monahia H.</i>)	80
II.14. Cuviosul, omul care ne-a iubit dezinteresat (<i>Monahia Nona</i>)	82
II.15. Simțeam o mare bucurie în preajma lui (<i>Monahia S.</i>) ...	84
II.16. Sufletul meu se hrănea cu prezența lui (<i>Monahia Tecla</i>) ...	86
II.17. Cuviosul nostru bun (<i>Rasofora Gherontia</i>)	88
II.18. Cuviosul a fost cea mai mare bucurie a mea! (<i>Rasofora Emanuela</i>)	89
II.19. Nu știu ce a făcut Cuviosul, că au apărut banii (<i>Sora Parascheva</i>)	91
II.20. Îl simt disponibil să ajute în absolut orice (<i>R.X.</i>)	92
III. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”	
III.1. Gând bun și putere prin mijlocirea Cuviosului (<i>Andrei</i>) ...	96
III.2. Cuviosul meu drag și sfânt mi-a îndeplinit cea mai mare dorință (<i>E.T.A.</i>)	97
III.3. Mijlocirea Cuviosului în două vindecări (<i>Sing. Klaudia-Livia Andrei</i>)	101
III.4. O minune trăită de familia mea (<i>As.med. Mariana Bostan</i>)	105
III.5. Contemporană cu un mare sfânt (<i>Prof. Anca-Cristina Chirilă</i>)	106

III.6. Cuviosul Gherontie și pașii mei spre întâia Spovedanie (<i>Mirela Ciobanu</i>)	108
III.7. Minunea Cuviosului pentru copilașul nostru (<i>Farm. Evelina Coldovan</i>)	112
III.8. Cuviosul ajunge la cine are nevoie (<i>Gabriela Coliban</i>) ...	114
III.9. „Vei avea o fetiță!” (<i>Prof. Adriana-Maria Copil</i>)	116
III.10. Parcă toți primiseră o comandă mută... (<i>As.med. Maria-Lucia Cornea</i>)	118
III.11. „E-he-he, ce i-am pregătit eu!” (<i>Ed. Aliona Costras</i>)	120
III.12. Pagini despre iubirea Cuviosului (<i>Liliana Curcea</i>)	121
III.13. Cuviosul ne-a ajutat după ce am fost la mormântul său (<i>G.D.</i>)	127
III.14. S-a făcut o lumină puternică în cameră și brusc toată durerea a dispărut! (<i>Larisa Deaconu</i>)	128
III.15. Și a intrat Cuviosul în viața mea și în sufletul meu, pe aripile îngerilor (<i>S.E.</i>)	133
III.16. Nodulul de la plămân mi-a dispărut (<i>L.F.</i>)	134
III.17. Cuviosul a cântat pentru că l-a inspirat Dumnezeu (<i>Prof. Anamaria Fiț</i>)	136
III.18. Minunate gânduri bune (<i>Mediator șc. Elena Frăsinel</i>) ...	147
III.19. Mâna Cuviosului este și peste familia noastră (<i>Mihai Giura</i>)	149
III.20. Un sfânt asemenea Sfântului Andrei cel nebun pentru Hristos (<i>Dana Goja</i>)	151
III.21. Întărirea cu Cuviosul m-a scos din prăpastia deznădejdi (<i>Prof. Ana Maria Neamț</i>)	158
III.22. „Cred, Doamne, ajută necredinței mele!” (<i>Prof. Diana Hațegan</i>)	159
III.23. Dragostea dumnezeiască a Cuviosului (<i>Ec. Bogdana Hulpoi</i>)	161
III.24. Ajutor de la Cuviosul în vânzarea unui teren (<i>Lt.-col.Jr. Nicolae Iacob</i>)	163

III.25. Rugător și mijlocitor din veșnicie! (<i>As.soc. Domninca Ionescu</i>)	165
III.26. Cuviosul m-a ajutat să ies din întunericul depresiei (<i>Valentina Lucaci</i>)	168
III.27. Ajutorul Cuviosului în neputințele mele (<i>Elena M.</i>)	172
III.28. Zece ani am trăit în curvie (<i>Maria</i>)	175
III.29. Cuviosul ne dăruiește tot ce avem nevoie (<i>Jana Micu</i>)	176
III.30. Întâlniri cu un sfânt (<i>Dr. Loredana-Elena Miron</i>)	179
III.31. „Ce sunt alergiile? Că eu nu știu!” (<i>Iulia Nicola</i>)	186
III.32. M-am lăsat în grija Cuviosului și m-a purtat pe un drum plin cu minuni! (<i>Jr. Claudia Mădălina Nicolita-Burci</i>) ...	187
III.33. Am simțit iubirea Cuviosului (<i>Dr. Anamaria Oldham</i>)	194
III.34. „Și tu o să o vezi pe Maica Domnului!” (<i>Lucian O.</i>)	199
III.35. „Dragă, nu v-a făcut Maica Domnului nicio bucurie de Buna Vestire?” (<i>Prof.dr. Monica Opreș</i>)	205
III.36. Bucuriile și nădejile mele cu Cuviosul (<i>Admin. Maria Oros</i>)	207
III.37. Cuviosul Gherontie, un om bun (<i>Col.(r) ing. Valentin Podaru</i>)	225
III.38. Grabnic ajutător în vremea pandemiei (<i>Natalia Pop</i>)	227
III.39. Cuvioase, ajută-mi soția! (<i>Prof. Adrian Popescu</i>)	230
III.40. Cuviosul este îngerul nostru păzitor (<i>Vladimir Racu</i>)	231
III.41. Cărți, bomboane, vindecare – daruri ale Cuviosului (<i>Prof. Cecilia Roșu</i>)	233
III.42. Vindecarea cu ulei de la candela Cuviosului (<i>Ing. Adrian Sasu</i>)	235
III.43. Despre Cuviosul Gherontie... (<i>Nicoleta-Cristina Scarlat</i>)	237

III.44. Minune la indigo... (<i>Prof. Laura Scânteie</i>)	241
III.45. „Să vii pe la mine, că eu sunt acolo!” (<i>Prof. Florentina-Ancuța Talîngă</i>)	242
III.46. În tot ce făcea era dragoste și simplitate! (<i>Ec. Ancuța-Laura Tămășan</i>)	244
Când vrea Cuviosul Gherontie! (<i>Editorii</i>)	250

I. „AȘA TREBUIE, SĂ SE VADĂ CĂ E ADEVĂRAT PREÓT!”

I.1. „Episcopul Gurie, dragă, are suflet bun!”

În vara anului 2021, l-am rugat din nou pe Preasfințitul Gurie, Episcopul Devei și Hunedoarei, să scrie un text pentru volumul 4 despre Cuviosul Gherontie, aflat atunci în pregătire. Ne-a spus că rămâne pentru un volum următor, întrucât dorește să lase mai mult timp de limpezire și înțelegere noianului de gânduri și trăiri care-l leagă de Cuviosul Gherontie, chiar dacă erau deja aproape trei ani de când plecase în veșnicie cel care-l susținuse decenii de-a rândul cu nevoințele sale ascetice. Pentru că Dumnezeu a binevoit altfel, timpul nu a mai avut răbdare cu vlădica cel mult iubit de Cuviosul...

Rândurile de față, scrise în pragul parastasului de patru ani pentru Cuviosul și la aproape un an de la reîntâlnirea lor, de data aceasta în lumina Tatălui, sunt și gânduri de recunoștință față de episcopul care a binecuvântat apariția primelor patru volume dedicate celui care a purtat, cu ajutorul Părintelui Ceresc, credința și lumina Duhului prin închisorile și spitalele de psihiatrie comuniste, dar și prin mănăstiri ori pe la casele celor care aveau nevoie de ajutorul lui, pe calea vieții.

La câțiva ani după hirotonia mea întru preot, Preasfințitul Gurie a slujit Sfânta Liturghie la Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia. Când a venit – cu căldura sufletească ce-l caracteriza – să salute slujitorii, m-am prezentat folosind cunoscutele cuvinte ale Cuviosului: „Părintele Dorin, care-i frate cu Sorin!”. A zâmbit și m-a strâns în brațe, gest special prin care m-a recunoscut ca fiind din „familia” Cuviosului, din care și dânsul făcea parte! Era vremea slujirii la Craiova a Vlădiciei Gurie, în care „de la vlădică la

opincă” vedeau prețuirea și grija reciprocă a tânărului episcop și a marelui mistic trăitor întru nebunia pentru Hristos. Tot despre perioada respectivă, Înaltpreasfințitul Mitropolit Teofan mi-a mărturisit recent că Părintele Gherontie era unul de-al casei la Centrul Eparhial și că îl avea la suflet în mod deosebit pe Preasfințitul Gurie, lucru admirat și de dânsul.

În vizitele pe care i le-am făcut Preasfințitului Gurie la Deva, ne-a mărturisit despre întâlnirile pe care le-a avut de-a lungul timpului cu Cuviosul Gherontie. Au fost multe și intense ca trăire, întrucât Cuviosul, văzându-i tânărului slujitor al Bisericii credința și dragostea față de semenii, i-a dezvăluit din lucrurile pe care Dumnezeu i le descoperise despre dânsul. Astfel, în primul rând, Cuviosul i-a profețit în public, la o zi sau două după trecerea la Domnul a Înaltpreasfințitului Mitropolit Nestor, în primăvara anului 2000, că o să ajungă episcop, spunându-i totodată în stilul-i caracteristic să nu se supere că nu va ajunge ceva mare, mare... După mai bine de un an, în iulie 2001, a fost ales episcop-vicar al Arhiepiscopiei Craiovei.

În anul 2009, Cuviosul Gherontie a dorit neapărat să meargă de la Alba Iulia la București, la sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie Basarabov. Urma apoi alegerea de episcop pentru nou-înființata Episcopie a Devei și Hunedoarei. A rânduit Dumnezeu să meargă cu un grup de elevi de la Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Simion Ștefan” din Alba Iulia, care participau la etapa națională a concursului „Tineri, lăudați pe Domnul!”. În prima noapte, s-a rugat și a dormit alături de elevi, care, la rândul lor, aveau nevoie de susținere, dar a doua zi s-a dus să îl caute pe Preasfințitul Gurie, la locul de cazare de pe Dealul Patriarhiei. Era nevoie de rugăciunile sale. Forțele de ordine nu-i dădeau voie să treacă înspre Catedrala Patriarhală, dar Cuviosul tot insistă. Înaltpreasfințitul Iosif, Mitropolitul Europei Occidentale și Meridionale, care îl știa pe Cuviosul, pentru că

venise la noi acasă, cu an înainte, în 2 decembrie 2008, special ca să îl cunoască, trecând pe acolo și văzând dorința Cuviosului de a ajunge la Preasfințitul, l-a anunțat că este căutat. (Acel gest al Înaltpreasfințitului Iosif nu a rămas fără un ecou special în sufletul Cuviosului. Când vorbeam odată despre dânsul, semnul recunoașterii a fost: „Da, dragă, acela care a fost bun cu mine!”). După alegerea Preasfințitului Gurie în scaunul vlădicesc de la Deva, Cuviosul era așteptat și acolo ca unul de-al casei...

Preasfințitul Gurie era ierarhul care îl prețuia și îl primea pe Cuviosul la reședința sa, unde a rămas uneori săptămâni sau chiar luni de zile. Nu se rușina de dânsul, deși câteodată se afla, la rândul său, sub „tratamentele” acestuia, cu instrumentar din registrul nebuniei pentru Hristos... În 31 ianuarie 2010, când la Sfânta Liturghie de la Catedrala din Aiud a slujit Preasfințitul Gurie, la sfârșitul slujbei, când ieșea din biserică binecuvântând credincioșii, Cuviosul Gherontie s-a apropiat de Preasfințitul și a făcut cunoscutul său gest al salutului cu degetul mic de la mâna dreaptă. A întins mâna peste mulțime cu degetul mic îndreptat în sus, peste oameni, iar Preasfințitul, de față cu toți cei prezenți, i-a răspuns în același mod, prinzându-se într-o comuniune care se vedea pecetluită de dragoste și smerenie sfântă!

Numele Preasfințitului Gurie, pe care Cuviosul îl alinta uneori prin apelativele „Gurie al meu!” sau „Guriță al meu!”, era pomenit mai ales atunci când Părintele aducea vorba de bunătatea sufletească a Vlădiciei, de grija lui față de cei din jur, de milostenie, de nevoia de ajutorare a săracilor. Adesea, Cuviosul apela la dânsul ca să aibă „să dea la săraci”.

Sunt multe lucruri care se pot spune despre căile prin care Cuviosul l-a ajutat pe tânărul ieromonah Gurie să se formeze ca părinte și păstor. Am pus pe hârtie doar din cele pe care le-am primit de la sursă, de la „prima mână”. Uimitoarele realizări pe care dânsul le-a lăsat în urmă la Craiova și, mai ales, la Deva, în

tot ceea ce înseamnă activitatea unui preot și arhieru în secolul XXI, îl au în spate ca stâlp de susținere și pe Cuviosul Gherontie! Am trăit și am înțeles foarte bine lucrurile acesta timp de 22 de ani, desigur pe alte coordonate...

Pr. prof. univ. dr. habil. Dorin Opriș,
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia,
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca

I.2. Când Dumnezeu ne ține de mână prin sfinții Săi...

Cu vreo șase ani în urmă, am scris într-un ziar online local (n.n. la Constanța) un articol în care relatam câteva cazuri ale unor oameni încercați de suferința cancerului. Și, deși ca preot am avut senzația că trăiesc alături de oamenii aceia greu încercați de suferința lor, aveam să realizez ce înseamnă cu adevărat o asemenea boală grea doar atunci când eu însumi am aflat că trebuie să înfrunt un astfel de rezultat medical. Mai mult, un prieten drag avea să-mi mărturisească, citindu-mi articolul acela, că a fost nervos pe mine pentru că mi-am asumat să vorbesc despre lucruri pe care nu le-am trăit...

Normalitatea este atât de firească încât avem impresia că doar ea trebuie să existe... așa mi se părea până în momentul în care am aflat rezultatul biopsiei efectuate cu aproape trei ani în urmă, la insistențele unui doctor iscusit. Mă durea o ureche, părea banal, dar ea a considerat că poate fi și ceva anormal; un moment de grație, probabil, în cariera acestei tinere doctorițe...

În cabinetul ei, situat la etajul doi al unei clădiri construite în anii comunismului, doctorița întrebă în dimineața consultației:

– Ați avut hemoragie în dimineața aceasta?

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos** / pr. Dorin Opreș, Monica Opreș (ed.). - Deva:

Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-2023

6 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 6 / carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Nestor, Episcopul Devei și al Hunedoarei - 2023 - ISBN 978-630-6591-02-2

I. Opreș, Dorin (ed.)

II. Opreș, Monica (ed.)

271

929 Gherontie Aldea

Lectura textului:

Prof. dr. Natalia Topîrcean

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro><http://cuviosulgherontie.com>Facebook: <https://www.facebook.com/groups/301769137487592>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPRIȘ, MONICA OPRIȘ (ed.)

**CUVIOSUL
GHERONTIE**
CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 6

Carte tipărită cu binecuvântarea

Preasfințitului Părinte† **NESTOR,****Episcopul Devei și al Hunedoarei**

CUPRINS**Cuviosul Gherontie, sfințenia ascunsă sub
chipul nebuniei pentru Hristos**

(† Nestor, Episcopul Devei și al Hunedoarei) 5

I. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”

I.1. Cuviosul Gherontie: teologie academică
sau mai mult decât atât?

(Pr.prof.univ.dr.habil. Vasile Vlad) 8

I.2. „Dragă, de ce m-a ales Domnul pe mine?!”

(Pr.prof.univ.dr.habil. Dorin Oprea) 11

I.3. „Așa trebuie să se întâmple, să fii cuvioșia ta așa!”

(Pr.lt.col. Constantin Bratu) 15

I.4. Cuvioase Gherontie, ajută-mă!

(Pr. Emanuel-Sebastian Suciu) 19

I.5. Acești frați ai Mei, prea mici...

(Arhid. Alin V. Goga) 21

II. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”

II.1. Cuviosul m-a scăpat de patima navigării pe internet

(un părinte) 24

II.2. Am câștigat un mijlocitor înaintea Sfintei Treimi!

(Monahia Evghenia Tașcă) 27

II.3. „M-ai prins!” (Monahia Maria) 30

II.4. „No, hai să medităm amândoi!” (Monahia Daniela) 32

II.5. Cuviosul Gherontie mi-a arătat că este sfânt!

(Monahia Gherasimia) 36

II.6. Cuviosul, omul plin de o dumnezeiască bucurie

(Monahia I.) 40

II.7. Simțea unde era nevoie să ajungă (Monahia Irina) 56

II.8. „Să dai mărturie și te voi vindeca!” (Monahia Maria) 58

II.9. Nebunia lui e... iubire! (<i>Monahia Maria</i>)	62
II.10. Sfântul care mă ajută să înțeleg că până la Rai trebuie să trec prin Cruce (<i>Monahia Marina</i>)	67
II.11. Izvor, de la Hristos curgător (<i>Monahia Tavita</i>)	70
II.12. Clipe lângă Cuviosul Gherontie (<i>Rasofora Gherontia</i>)	77
II.13. L-am cunoscut cu tot sufletul (<i>Sora Roberta</i>)	88
 III. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”	
III.1. După trei ani, am aflat diagnosticul (<i>As.med. Georgiana Ancău</i>)	96
III.2. Cuviosul a adus o minune în viața noastră (<i>Psih. Cristina Anescu</i>)	97
III.3. Am avut parte de ajutorul Cuviosului Gherontie (<i>As.soc. Maria Antonie</i>)	98
III.4. „Domnul face minuni și după Înălțare!” (<i>Jr. Adelina Baci</i>)	102
III.5. Ajutorul îl putem primi și în lucruri mărunte (<i>Arh. Ioana Barșa</i>)	105
III.6. Dimineața știam tot (<i>Violeta Bozan</i>)	107
III.7. Am avut senzația că o să fim absorbiți în icoană (<i>Av. Daniela Brăzdău</i>)	108
III.8. Cuviosul nu își uită neamul! (<i>Adriana Bucur</i>)	111
III.9. Florile Cuviosului Gherontie (<i>Jr. Claudia-Mădălina Burci</i>)	114
III.10. „O să-ți mai mărească și salariul!” (<i>Ec. Lili Burtea</i>)	116
III.11. Cuvioase Gherontie, iartă-mă, ajută-mă, învață-mă! (<i>Sing. Angela Căldară</i>)	117
III.12. Dumnezeu prin mijlocirea Cuviosului m-a smuls din ghearele morții (<i>Alexandru Chiorean</i>)	122
III.13. Nimeni nu trebuie să fie trist de Crăciun! (<i>Mirela Ciobanu</i>)	125

III.14. Dragostea Cuviosului se arată în vindecări (<i>Prof. Adriana-Maria Copil</i>)	126
III.15. Cuviosul a ales calea cu Hristos (<i>Maria Cristache</i>)	128
III.16. Mulțumesc pentru toate, Cuvioase! (<i>IT Maria-Flavia Dan</i>)	129
III.17. Am câștigat un mare rugător (<i>Cercet.șt.dr. G. Dincă</i>) ...	134
III.18. Bucură-te, Cuvioase Gherontie, că m-ai scos din ghearele morții! (<i>Dr. Delia Dragoș</i>)	136
III.19. Minuni ale Cuviosului cu mine și cu copilul meu, la momentul știut de Domnul (<i>Ec. Alexandra Dreghici</i>)	140
III.20. „Peste câțiva ani!” (<i>As.soc. Maria Dreve</i>)	146
III.21. Acatistul Cuviosului – singura rugăciune pe care am putut-o citi (<i>Prof.drd. Ana Fântână</i>)	148
III.22. Ajutor în găsirea unui loc de muncă (<i>Asist.manag. Bianca-Mihaela Fusu</i>)	149
III.23. Minune prin rugăciune către Cuviosul (<i>Ec. Roxana Grecu</i>)	151
III.24. Îi cer ajutorul și mi-l dă imediat (<i>Ref. Simona Hohoi</i>) ...	152
III.25. Dulceața dulceturilor de la mormântul Cuviosului (<i>IT Eugen Ionescu</i>)	154
III.26. Binecuvântarea și dragostea Cuviosului pentru familia mea (<i>Mihai Kast</i>)	157
III.27. Minune la paraclisul teologilor timișoreni (<i>Admin. Irina Lazăr</i>)	162
III.28. Îndemnuri de la Cuviosul (<i>Prof. Ioana Macarie</i>)	164
III.29. Cuviosul Gherontie, mijlocitor pentru mine la Maica Domnului (<i>Any Marcu</i>)	165
III.30. A doua șansă la milostenie (<i>Prof. Maria Medrea</i>)	167
III.31. Mulțumiri celui care mi s-a prezentat în vis (<i>Ed. Marilena Mihai</i>)	169

III.32. Am judecat un sfânt (<i>Dr. Andrada Moldovan</i>)	170
III.33. Minuni și iar minuni... (<i>Farm. Ileana Muntean</i>)	173
III.34. Fiica noastră a primit în dar <i>Mântuirea</i> (<i>Prof. Maria Munteanu</i>)	177
III.35. Minuni trăite alături de Cuviosul (<i>Adriana Naghi</i>)	179
III.36. Vindecări minunate prin mijlocirea Cuviosului (<i>Av. Alina Oancea</i>)	182
III.37. Aș fi acceptat „nebuniile” Cuviosului? (<i>Prezb. Camelia Oancea</i>)	184
III.38. Am făcut de trei ori semnul Crucii cu iconița Cuviosului (<i>Gabriel Oancea</i>)	186
III.39. Ajutor în probleme de sănătate (<i>Olga</i>)	187
III.40. „Dragă, am venit să ne rugăm împreună!” (<i>Prof.dr. Monica Opriș</i>)	188
III.41. „Seminar... ne-seminar...” (<i>Mast. Eduard Pantea</i>)	191
III.42. Lumina necreată la masa Sfinților... (<i>Ing. Gheorghe-Aurel Păcurar</i>)	192
III.43. Mai dă-mă cu ulei! (<i>Corina Păduraru</i>)	196
III.44. Cuviosul ne-a condus pașii și ne-a dat gândul bun (<i>Mariana Păduraru</i>)	198
III.45. Cuviosul m-a ridicat din stările de depresie și anxietate (<i>Ing. Lucian Petraș</i>)	199
III.46. Cuviosul Gherontie m-a scăpat de dureri și de operație (<i>Lect.univ.dr. Ramona-Ștefana Petrovan</i>)	200
III.47. Un drum cu multe încercări (<i>Florentina Pintilie</i>)	201
III.48. Cineva, acolo Sus, ne iubește! (<i>Maria Pop</i>)	205
III.49. Rugăciunea către Cuviosul și trecerea ușoară la Domnul a tatălui meu (<i>Viorica Popa</i>)	207
III.50. Ne-a răspuns grabnic la rugăciuni (<i>Cercet.șt.dr. Mihaela-Viorica Rușitoru</i>)	209
III.51. Pentru mine, este cu adevărat un sfânt! (<i>Prof. Silvia-Geanina Sandu</i>)	210

III.52. Cuviosul ne-a ajutat să nu ajungem la tribunal (<i>Ec. Victor S.</i>)	213
III.53. Poza, poza, poza... (<i>Prof. Bianca Slevaș</i>)	214
III.54. Cuviosul a lucrat în mintea și în sufletul băiatului meu (<i>S.S.</i>)	216
III.55. Amintire de suflet de la parastasul de patru ani după Cuviosul (<i>Loredana Stan</i>)	218
III.56. Cuviosul nu încetează să mă minuneze (<i>Ed. Mădălina Stoicescu</i>)	220
III.57. Cuviosul, dragostea necondiționată care-ți umple sufletul și inima (<i>Angelica Timiș</i>)	224
III.58. „Ioai, dragă!” (<i>Bibl. Mara Todea</i>)	228
III.59. Cuviosu’ nostru grabnic ajutător (<i>Mihaela Toma</i>)	230
III.60. Ajută-mă, Cuvioase! (<i>Gabriela Tota</i>)	233
III.61. Cuviosul ne-a împăcat (<i>Mihaela Țurlia</i>)	235
III.62. Cuviosul ne-a fost și ne este alături (<i>Ing. Roland Ungureanu</i>)	237
III.63. Un soț bun, ocrotire la drum, spovedanie completă... (<i>Ec. Oana Uza</i>)	238
III.64. Fiul meu a scăpat de operație (<i>Dr. Doina Vălimăreanu</i>)	242
III.65. Acatistul Sfântului Cuvios Gherontie și „ai să vezi că o să fie bine!” (<i>Jr. Maria Vesa</i>)	243
III.66. „Tu și copiii tăi!” (<i>Paula Voinea</i>)	245
Când îți pui tot sufletul, știi! (Editorii)	249

I. „AȘA TREBUIE, SĂ SE VADĂ CĂ E ADEVĂRAT PREÓT!”

I.1. Cuviosul Gherontie: teologie academică sau mai mult decât atât?

Cuviosul Gherontie aparține unei categorii de sfinți socotită aparte, de excepție în spiritualitatea ortodoxă: *sfinții nebuni pentru Hristos*. Părintele Nicolae Steinhardt spunea că *îl smintește această categorie de sfinți și că îi vine greu să-i iubească* întrucât aceia, în vreme ce se realizează pe sine prin actele prefăcutei nebunii, se fac pentru ceilalți prilej de cădere în păcatul osândirii. Într-o oarecare măsură, avea dreptate! *Nebunii* pentru Hristos care au ales *voluntar* această cale smintesc pe alții pentru a se împlini duhovnicește pe sine. Doar că lucrurile nu stau într-un totu așa în cazul Cuviosului Gherontie. El *nu a ales voluntar calea nebuniei pentru Hristos, ci i s-a dat*. Maica Domnului a fost cea care a ales pentru el. Și este știut că Maicii Domnului i se dă uneori cunoașterea desăvârșită, absolută, pe care doar Dumnezeu o poate avea. Și cel care, *dincolo* fiind, dobândește cunoașterea pe care o are Dumnezeu știe desăvârșit și în întregime calea pământească a vieții fiecăruia și ceea ce i se potrivește pentru atingerea vieții duhovnicești, autentice.

Despre Cuviosul am auzit întâia dată de la Preasfințitul Gurie. Am înțeles că îl iubea foarte mult și că înțelegea *luciditatea* ce se ascundea în spatele fiecărui gest *deplasat* al Părintelui Gherontie, gest care izvora dintr-o cunoaștere harică ce o avea despre celălalt și despre nevoile lui reale. Pentru ceva vreme a venit la Deva, la centrul eparhial. Cei care îi știau *nebunia* jubilau de bucurie: „A venit Cuviosul!”; iar cei care nu-l cunoșteam eram fie rezervați, fie indiferenți. Intrând în biroul Preasfinției Sale,

după un oarecare act administrativ, am constatat că episcopul era plecat, iar pe biroul dânsului era întins Cuviosul Gherontie. L-am privit cu stânjeneală, l-am auzit cum îngaimă câteva cuvinte, probabil explicative, dar am plecat fără să întreb ceva și fără ca mai apoi să fi spus cuiva cele întâmplate. Mi-am spus că era modul lui de a binecuvânta un loc, un spațiu anume. Mi-am reținut orice gând de judecată osânditoare, dar n-am putut să nu-mi amintesc cuvintele pe care le rostise Nicolae Steinhardt cu privire la categoria *nebunilor pentru Hristos*.

A trecut vremea, iar Cuviosul s-a mutat în veșnicie și, după puțină vreme, și Preasfințitul Gurie! Între timp, doamna preoteasă Anișoara, soția, a primit și a citit cărțile despre Cuviosul – pe atunci trei volume, apărute la Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei – și, după lecturarea primului volum, s-a smintit: „Ce sfânt își face nevoile în casă și ascunde murdăria sub covor?”. După o oarecare vreme, părintele Dorin, împreună cu corala Catedralei din Alba Iulia, a poposit la biserica noastră la Deva și am slujit împreună. A vorbit despre Cuviosul, a explicat ce înseamnă *sfântul nebun pentru Hristos*, despre *luciditatea din spatele fiecărui gest al prefăcutei nebunii*, și a lăsat 10 bucăți din volumul 4, cu viața și minunile Părintelui Gherontie.

Doamna l-a citit și s-a atașat, cred, definitiv de el: „Cuviosul mă ajută și îl iubesc!”, spune adesea. M-a dus apoi la Tismana, la mormântul Cuviosului și, adeseori, acasă, își așază poza acestuia pe locurile dureroase ale trupului. Așa a scăpat de durerile de cap și de dureri ale pântecelui. De câte ori o încearcă o neputință trece peste ea folosind prezența și lucrarea Cuviosului. Citește zilnic fragmente din acatistele mai multor sfinți, printre care și al Cuviosului Gherontie. A luat în repetate rânduri volumele cu viața și minunile acestuia, pe care le-a dăruit multor persoane, care, la rândul lor, trăiesc taina minunată și vindecătoare din rugăciunea de mijlocire a Cuviosului.

Între alții, fiica, preoteasa Maria, aflată în Arhiepiscopia Timișoarei în satul natal al părintelui Marius, soțul ei, ne-a relatat o întâmplare minunată. Trebuia să plece împreună cu copiii și cu câțiva credincioși din Banat la Tismana, la mormântul Cuviosului. În noaptea dinainte, unul dintre copii a făcut febră mare, care nu a cedat medicației. Atunci s-a adresat imperativ Cuviosului: „Dacă vrei să ajungem la mormântul tău, fă-l bine pe copil!"; și febra a încetat în chip minunat, iar a doua zi și-au urmat pelerinajul dorit.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi! Cuviosul Gherontie: teologie academică sau mai mult decât atât? Nebunia pentru Hristos nu este oare o înțelepciune mai înaltă și mai profundă decât teologia discursivă? Ce sunt rândurile de față decât un umil gest al minții teologice pusă în slujba explicitării evidenței că *harul înalță nebunia Crucii deasupra cugetului omenesc oricât de culturalizat ar fi el?!* În acest sens, Sfântul Apostol Pavel ne spune: „Dacă i se pare cuiva că este înțelept în veacul acesta, să se facă nebun ca să devină înțelept!” (I Corinteni 3, 18).

Poate n-ar trebui să uităm că nebunia pentru Hristos este însăși condiția umilă a apostolilor: „*noi suntem nebuni pentru Hristos*, noi suntem slabi... noi suntem în necinste! Până în ceasul de acum flămânzim și însetăm, suntem goi și pribegim și ne ostenim lucrând cu mâinile noastre. Ocărâți fiind, binecuvântăm; prizoniți fiind, răbdăm; defăimați fiind, mângâiem; ca gunoiul lumii am ajuns, lepădătura tuturor până acum” (I Corinteni 4, 10-13). Și totuși, „v-am născut întru Iisus Hristos prin Evanghelie. Așadar, vă rog eu pe voi: călcați pe urmele mele! (I Corinteni 4, 15-16). O icoană deplină a Cuviosului Gherontie!

Pr. prof. univ. dr. habil. Vasile Vlad,
Facultatea de Teologie din Arad

1.2. „Dragă, de ce m-a ales Domnul pe mine?!”

„Și Domnul Hristos S-a îmbrăcat simplu!”

Între lucrurile minunate pe care le-am văzut la Cuviosul Gherontie a fost și modul în care și-a trăit viața în modestie și smerenie, virtuți esențiale în spiritualitatea ortodoxă. L-am văzut foarte bine edificat în privința acestora și practicându-le într-un mod cu totul special, propriu celor care au purtat crucea nebuniei pentru Hristos!

La Cuviosul, modestia era ușor de remarcat, îndeosebi legat de hainele pe care le purta. Se arăta mereu atent ca acestea să fie curate, dar nu era deloc importantă calitatea sau asortarea lor. Din câte am văzut și am auzit, niciodată nu și-a cumpărat vreo haină, purta ce primea! Era întotdeauna bucuros de cele primite ca milostenie, care se făceau motiv de noi nevoințe și rugăciuni pentru dăruitori. Purta hainele cel mult câteva zile sau până când cineva îi spunea că-i stă bine cu ele. Imediat le murdărea cu ceva sau începea să se plângă că-l deranjează, că-l strâng la gât sau că-i sunt prea mari și nu poate să se închine ori să-și facă programul de rugăciune din cauza lor, pretext numai bun pentru a le găsi un alt stăpân. După ce l-am întrebat, cu ani în urmă, de ce insistă așa de mult pe lucrurile acestea, răspunsul său a venit prompt: „Și Domnul Hristos S-a îmbrăcat simplu!”.

Când eram împreună, în special când participa la o masă mai festivă, era mereu atent la o serie de detalii de organizare. Insista pentru o masă la care fiecare să aibă o farfurie și un pahar, tacâmurile să nu includă cuțitul decât dacă era strict necesar, iar masa să nu devină un idol. Erau detaliile față de care era mereu atent și nu ezita să facă anumite considerații sau să atenționeze, când considera necesar.

La fel proceda și când trebuia să-și aleagă locul unde urma să doarmă. La noi a ales mereu un fotoliu-pat neextensibil. Acolo a preferat să doarmă, uneori săptămâni sau luni în șir, deși nu-i

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos** / pr. Dorin Opriș, Monica Opriș (ed.). - Deva:

Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-2024

7 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 7 / carte tipărită cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Nestor, Episcopul Devei și al Hunedoarei - 2024 - ISBN 978-630-6591-05-3

I. Opriș, Dorin (ed.)

II. Opriș, Monica (ed.)

2

929

Lectura textului:

Prof. Marieta Muntean

DTP&Layout, coperta:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro><http://cuviosulgherontie.com>Facebook: <https://www.facebook.com/groups/301769137487592>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPRIȘ, MONICA OPRIȘ (ed.)

**CUVIOSUL
GHERONTIE**
CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 7

Carte tipărită cu binecuvântarea

Preasfințitului Părinte† **NESTOR,****Episcopul Devei și al Hunedoarei**

ÎMPIRIETENIREA CU CUVIOSUL!

Dumnezeu a lăsat prietenia dintre oameni ca ajutor venit din partea semenilor trimiși în diferite moduri să ne fie alături pe calea spre Viață, întotdeauna la momentul potrivit, rânduit de El. Însă, cum îi ținem aproape, depinde în cea mai mare parte de noi!

Tot așa este și în împrietenirea cu Cuviosul Gherontie! Nota comună a mărturiilor care au făcut să apară până acum, iată, șapte volume tipărite, plus alte pagini făcute cunoscute prin intermediul site-ului și al grupului de Facebook destinate lui, este, pe de o parte, minunea aducerii-împreună cu acest mare mărturisitor al credinței trăite sub chipul nebuniei pentru Hristos, iar, pe de alta, rămânerea în apropierea lui, sub ocrotirea lui.

Ce ține strânsă această legătură?! Credința, nevoia de ajutor, dar și familiaritatea pe care oamenii simt că pot să și-o permită cu Cuviosul. Cei care îl poartă în inimă vorbesc cu el, și altora despre el, cu apelative, precum: „cuvioșelul”, „dragălașul”, „drăguțul”, „bucuria noastră”... Această familiaritate o aveau adesea și cei care l-au cunoscut în timpul vieții, deoarece răspândea atâta iubire, încât dădea curajul de a trece peste uzanțele de politețe necesare în discuțiile cu oameni mai în vârstă și atât de sporiți duhovnicește.

Foarte mulți mărturisesc că ajung să simtă repede comuniunea cu Cuviosul, pe care o înțeleg ca pe o împrietenire, în care îndrăznesc să îi ceară ajutorul în situații diverse, iar când au o problemă medicală să acopere suferința cu rugăciunea și cu fotografia lui. Îndrăznirea aceasta este și expresia credinței că Dumnezeu lucrează în moduri de multe ori neașteptate!

Cu Cuviosul Gherontie te poți împrietenii ușor pentru că este simplu, direct și nesofisticat... Și oamenii mărturisesc acest lucru!

Editorii

CUPRINS

Despre prietenia dintre Preasfințitul Gurie și Cuviosul Gherontie

(† Gherontie, Arhiereu-vicar
al Episcopiei Devei și Hunedoarei) 5

I. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”

- I.1. Dialoguri cu Cuviosul Gherontie
(Pr.prof.univ.dr.habil. Dorin Opreș) 7
- I.2. „Bunătate, bunătate, bunătate!”
(Pr.conf.univ.dr. Gavril Trifa) 9
- I.3. O noapte de rugăciune înfricoșătoare, neîncetată
(Pr. Ciprian Negreanu) 11
- I.4. L-am reîntâlnit pe Cuviosul (Pr.drd. Silviu Florea) 12
- I.5. Cuviosul Gherontie, omul libertății duhovnicești!
(Pr. Ioan Daniel Greu) 16
- I.6. „E plin de îngeri care zboară pe catedrală!”
(Arhid. Alin-Vasile Goga) 23

II. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”

- II.1. „Cuviosul!” (Arhim. Rafael) 25
- II.2. Părintele Gherontie era mereu în har!
(Protos. Sava Vintilă) 34
- II.3. Bucuria mântuirii! (Fr. Alexandru) 36
- II.4. Așa a spus Cuviosul... (Monahia Dositeea) 37
- II.5. Rugăciunea tainică a Cuviosului (Monahia Nifona) 40
- II.6. „Am venit după Carul cu boi!” (Monahia Anastasia) 42
- II.7. Nu poți să nu îl legi de Ierusalim pe Cuviosul Gherontie
(Monahia Dorotheia) 43
- II.8. Bucuria întâlnirii cu un sfânt (Monahia Evloghia) 46
- II.9. I-am simțit noblețea duhovnicească
(Monahia Maria-Magdalena) 48
- II.10. Omul bucuriei, plin de milă și de har (Monahia Mina) 51

II.11. „Doamne, da' știi Tu...!” (<i>Monahia Teodora</i>)	53
II.12. Cuviosul Gherontie, văzătorul cu duhul și taumatul (<i>Monahia Elisabeta</i>)	58

III. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”

III.1. Credeam că e doar Cuviosul ei... (<i>Prof. Mioara Abageru</i>) ...	61
III.2. Cuviosul meu (<i>Dr. Maria Abaza</i>)	62
III.3. Grabnic ajutător în toate (<i>Ec. Veronica Adăscălița</i>)	68
III.4. Mulțumesc, Cuvioase Gherontie, că m-ai ajutat să scap de jivina din spatele meu! (<i>Jurn. Monica Apostol</i>)	72
III.5. Vindecări după pelerinajul la mormântul Cuviosului (<i>Spec.marketing Ioana Ardelean</i>)	75
III.6. Cu Cuviosul, la venirea Sfintei Lumini (<i>Vasilica Atomei</i>)	77
III.7. Am descoperit încă un sfânt (<i>Gabriel Baci</i>)	78
III.8. O familie după voia lui Dumnezeu (<i>Maria Balea</i>)	80
III.9. Cuviosul Gherontie, sfântul din viața mea (<i>IT Florica Bărnăuș</i>)	81
III.10. Dacă ai credință, Sfântul te ajută și te scapă de orice (<i>Gabriela Bojian</i>)	84
III.11. „Ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu” (Luca 18, 27) (<i>Petruța Bot</i>)	87
III.12. Atașarea de Cuviosul (<i>Dr. Ana Maria Bulacu</i>)	88
III.13. Mărturii despre cel ce mi-a fost tot și toate (<i>Jr. Claudia-Mădălina Burci</i>)	91
III.14. Dacă nu îi caut eu pe sfinți, mă caută ei pe mine! (<i>Dana Bușagă</i>)	93
III.15. Mare bucurie aduce Cuviosul! (<i>Ioana Buzgariu</i>)	98
III.16. Gemeni, prin mijlocirea Cuviosului (<i>Diana C.</i>)	100
III.17. Minuni ale Cuviosului în familia noastră (<i>Lect.univ.dr. Silviu Cârșina</i>)	101
III.18. Prorocia Cuviosului s-a împlinit deplin (<i>Prof. Anca-Cristina Chirilă</i>)	102
III.19. „Dragă, ești culmea ridichilor de lună!” (<i>Prof.dr. Claudiu Ciulcu</i>)	103

III.20. „Gherontie, Gherontie, Gherontie!” (<i>Prof. Mariana Cîrciumărița</i>)	105
III.21. Ajutor și mulțumire (<i>Prof. Elena Costache</i>)	106
III.22. Măinile și fruntea mea miroseau a mir de Ierusalim... (<i>Corina Cozmiuc</i>)	108
III.23. Cuviosul Gherontie a lucrat cu multă putere în viața noastră (<i>Cristian și Cristina</i>)	111
III.24. Cuviosul Gherontie – ajutor la momentul potrivit (<i>Prof. Monica Damian</i>)	114
III.25. Sfântul nu are hotare (<i>Ludmila Donos</i>)	116
III.26. Bătrânelul fericit (<i>Dr. Mioara Dumitru</i>)	117
III.27. Am îndrăznit să-i cer să vină la mine (<i>Diana-Elena Firus</i>)	119
III.28. Ajutor grabnic în timpul pandemiei (<i>Ing. Nicoleta Gălățeanu</i>)	120
III.29. Mare trecere are la Dumnezeu Cuviosul Gherontie! (<i>Sing. Eugenia Gârba</i>)	121
III.30. Minuni pentru familia mea (<i>Angela Elena Gheorghiu</i>)	124
III.31. Cuvioase, mă las în grija ta! (<i>Bioch. Mihaela Gruian</i>) ...	127
III.32. Cuviosul Gherontie, grabnic ascultător al rugăciunilor mamelor îndurerate (<i>Prof. Ana Maria Hojda</i>)	129
III.33. Minunile continuă... (<i>IT Eugen Ionescu</i>)	131
III.34. Un bătrânel (<i>Dr. Steliana Ionescu</i>)	137
III.35. Așa trebuie să arate fericirea! (<i>Maria Mirela Ioniță</i>) ...	139
III.36. Iubirea era firescul lui (<i>Prof. Maria Ispas</i>)	147
III.37. Cuvioase, peste o săptămână mergi la examenul de rezidențiat! (<i>IT Cristina Luchian</i>)	148
III.38. Cuviosul face minuni! (<i>Adela Lupșan</i>)	152
III.39. „Iubiți-vă unii pe alții precum și Eu v-am iubit pe voi!” (<i>Maria</i>)	154
III.40. Cuviosul m-a vindecat în închisoare (<i>Ioan Simion Marian</i>)	156
III.41. Lumina nu trebuie pusă sub obroc (<i>As.soc. Claudia-Maria Maxim</i>)	157

III.42. Toată comunitatea se roagă acum Cuviosului (<i>Simona Micaciu</i>)	159
III.43. Doi îngeri păzitori (<i>Delia Miclea</i>)	160
III.44. Copilul pe care Dumnezeu l-a vrut cu orice chip (<i>Dr. Loredana-Elena Miron</i>)	163
III.45. O minune vie în amintirea mea (<i>Gref. Camelia Mogoșanu</i>)	169
III.46. Îi simt prezența în gândire și în fapte (<i>Tehn. Paraschiva Moroșan</i>)	171
III.47. Cuviosul m-a învățat lecția despre bucuria inimii (<i>Conf.univ.dr. Letiția Muntean-Trif</i>)	174
III.48. Cuviosul Gherontie, grabnic ajutorul și vindecătorul (<i>Ana Nuță</i>)	177
III.49. Cuviosul ascultă rugăciunea mamei (<i>Cristina Obadă</i>) ..	182
III.50. E ca o flăcă, tot! (<i>Prof.dr. Monica Opris</i>)	183
III.51. M-am agățat cu toată încrederea în ajutorul Cuviosului (<i>Diana Parascanu</i>)	185
III.52. Despre zâmbetul Cuviosului și ecourile versurilor sale (<i>Ing. Gheorghe-Aurel Păcurar</i>)	186
III.53. O adiere ca un fulg (<i>Maria Păltineanu</i>)	188
III.54. Împrietenirea cu Cuviosul Gherontie, atât de viu și prezent printre noi! (<i>Maria P</i>)	190
III.55. „Tu lasă grijile în seama lui Dumnezeu!” (<i>Prof. Gabriela-Maria Pop</i>)	195
III.56. Brațele iubirii lui Dumnezeu (<i>Prof. Arabela Popa</i>) ...	197
III.57. Filofteia, minunea Cuviosului (<i>Prof. Maria Prisecariu</i>) ...	201
III.58. Ajutor nevăzut de la Cuviosul Gherontie (<i>Maria Rădulescu</i>)	204
III.59. Era îmbrăcat în alb... (<i>Bibl.univ. Luminița Roșoagă</i>) ...	206
III.60. Atâta dragoste ne-a arătat Cuviosul... (<i>Ec. Olga Ruștei</i>)	209
III.61. Ajutor în vindecarea mamei (<i>Daniela Secarea</i>)	215
III.62. În operație, cu fotografia Cuviosului (<i>Alina Silaghi</i>) ...	216
III.63. Un Sfânt al zilelor noastre! (<i>Prof. Maria Sima</i>)	219

III.64. Cuviosul a fost cu fata mea! (<i>Ed. Mădălina Stoicescu</i>) ...	221
III.65. Cuviosul m-a ajutat să RĂMÂN... (<i>Prof. Diana Stroia</i>) ...	222
III.66. Supărarea s-a transformat în mulțumire (<i>Ionelia Talabă</i>)	223
III.67. Cuviosul Gherontie, minunea din viața mea! (<i>Prof. Simona Toma</i>)	225
III.68. Cuviosul în familia mea (<i>Simona Trifa</i>)	227
III.69. Pedagogul tăcut, care, fără lecții teoretice, ne-a predat teologie (<i>Prof. Maria Tudor</i>)	229
III.70. Doi copii, mai multe minuni (<i>Prof. Lenuța Udrea</i>)	239
III.71. Cuviosul știa ce gândim sau ce probleme avem (<i>Jr. Maria-Elena Vesa</i>)	241
III.72. Mărturisiri despre minunile Cuviosului (<i>IT Andreea Voicu</i>)	243
III.73. Prietenia cu un nebun pentru Hristos (<i>Valentina Zadnipru</i>)	245
Împrietenirea cu Cuviosul (Editorii)	250

*„Să avem credință, căință, umilință,
pocăință, smerenie, milostenie,
bunătate și la urmă dragoste.
Dragostea le va cuprinde pe toate!”*

(Cuviosul Gherontie)

DESPRE PRIETENIA DINTRE PREASFINȚITUL GURIE ȘI CUVIOSUL GHERONTIE

Iubitor de mănăstiri, Cuviosul Gherontie „cel nebun pentru Hristos” colinda țara și ducea cu el peste tot bucuria de a fi cu Dumnezeu. La Mănăstirea Lainici, în perioada în care Preasfințitul Gurie, atunci fratele Grigore, și-a început viața monahală (prin anii 1988-1989), a avut loc întâlnirea celor doi oameni ai lui Dumnezeu.

Iată cum relatează Preasfințitul Gurie începutul acestei prietenii pentru veșnicie cu Cuviosul Gherontie, pentru care dânsul a avut de la început „ochi de văzut”: „Pe Cuviosul Gherontie l-am văzut pentru prima dată într-o dimineață, după Sfânta Liturghie și Parastas, având într-o mână o prescură, iar în cealaltă un pahar cu vin, primite de la Parastas. Simpatice, gusta când din una, când din cealaltă, rostind cuvintele Psalmistului: *Pâinea întărește, iar vinul veselește* (inima omului)!”. Din acel moment, Preasfințitul Gurie l-a îndrăgit pe Cuviosul pentru totdeauna!

Mai târziu, locuința Preasfințitului a devenit pentru Cuviosul Gherontie una dintre gazdele din Craiova, iar, mai târziu, din Deva, unde zăbovea zile sau săptămâni, rugându-se, pictând și înveselindu-i prin felul său hazliu pe toți invitații care treceau pragul casei episcopului.

La un moment dat, apropiații Cuviosului au intrat în alertă, pentru că nu mai știa nimeni nimic despre dânsul, parcă dispăruse. Le era teamă să nu fi murit pe undeva, fără să îl știe nimeni! Aproape o lună de zile s-au încins telefoanele pe toate direcțiile în care Cuviosul umbla. Nimeni nu afla nimic despre el. În tot acest timp, Cuviosul fusese găzduit la Preasfințitul Gurie, în Craiova. Acolo îl trimisese Dumnezeu să își facă lucrarea și a rămas cât a fost nevoie. Poate așa se și explică simplitatea în care Preasfințitul trăia, dincolo de toate aparențele.

De la Deva a rămas o întâmplare despre care s-a vorbit multă vreme la centrul eparhial. Cuviosul venise pentru câteva zile în vizită la dragul său prieten, pe care îl alinta „Guriță” și, așa cum era obișnuit, mergea la slujbe la catedrală. Într-una din zile, a apărut la ușa Preasfințitului Gurie însoțit de câțiva oameni ai străzii, pe care îi întâlnește în preajma catedralei, și i-a spus simplu că dâșii nu au unde să facă baie. Și, uite-așa, acei oameni au fost duși la chilia Preasfințitului care, împreună cu Cuviosul, i-au îmbăiat cu bucurie. Doar oamenii lui Dumnezeu fac milostenie la acest nivel!

Prietenia pe care Preasfințitul Gurie i-a arătat-o Cuviosului Gherontie s-a manifestat prin sinceritate, lipsa orgoliilor, respect în orice împrejurare, loialitate, ajutor. Toată lumea știa despre milosteniile pe care le făcea Cuviosul cu bani pe care îi primea inclusiv de la Preasfințitul Gurie, dar și despre faptul că îl lua în mașină, oferindu-i locul de cinste.

Preasfințitul nu îi refuza nimic Cuviosului. Poate de aceea l-a și chemat mai repede Domnul în „bucuria bucuriilor”, iar ziua aleasă a fost chiar cea în care, cu trei ani înainte, Cuviosul Gherontie fusese înmormântat: 21 octombrie, ziua de prăznuire a Sfinților români transilvăneni, mărturisitori ai Ortodoxiei.

† **Gherontie,**

Arhiepiscop-vicar al Episcopiei Devei și Hunedoarei

I. „AȘA TREBUIE, SĂ SE VADĂ CĂ E ADEVĂRAT PREÓT!”

I.1. Dialoguri cu Cuviosul Gherontie

Dialogurile pe care le-am avut cu Cuviosul Gherontie erau, în general, sintetice. Era adeptul discuțiilor „cu rost”, care nu conduc la risipirea minții și a sufletului. Prefera să-și țină mintea în inimă, pentru a nu pierde harul, pentru că „vorba multă, sărăcia omului”, după cum obișnuia să argumenteze. În dialogurile pe teme de spiritualitate, era încă și mai reținut în a oferi răspunsuri de factură teologică, iar când totuși răspundea la o anumită întrebare, vedeam că aștepta să-i vină, prin Duhul Sfânt, încredințarea pentru un anumit răspuns. Mai jos, sunt prezentate astfel de dialoguri, unele inițiate de dânsul, pe câteva teme, dar și într-o anumită alăturare, acolo unde a fost cazul. De asemenea, am redus la minimum explicațiile lămuritoare, pentru a lăsa cât mai vizibil mesajul simplu și puternic al Cuviosului.

Despre lectura Bibliei

Pr. Dorin (P.D.): În Biblie cât să citim?

Cuviosul Gherontie (C.G.): Pân' la moarte!

P.D.: Un capitol pe zi?

C.G.: Și mai rar, numa' să fie primite. Primirea-i principalu', dragă!

Despre nevoințele pustnicești

C.G.: Dragă, nu putem fi și noi ca pustnicii? Îmi pare rău că dorm în pat! Să te rogi ca să dorm ca pustnicii!

P.D.: Dar și odihna are rostul ei!

C.G.: Da, dragă, dar odihna ți-o dă nevoința, rugăciunea, nu somnul!

Despre rugăciune

P.D.: Când știm că este primită rugăciunea?

C.G.: Când se cutremură pământul! (*trupul omului*)

C.G.: (*altă dată*) Dacă-i sufletul curat!

P.D.: Cum să se roage omul neîncetat?

C.G.: Prin gând. Să se gândească la Domnul!

Despre iubirea de semeni

P.D.: Ce este cel mai important pe pământ?

C.G.: Dragostea!

P.D.: Cum putem ajunge să-i iubim pe semeni?

C.G.: Răbdarea ne stă în față! Răbdă un ceas, trăiești un an!

Despre post și dragostea dintre oameni

P.D.: Cum se poate întări dragostea dintre oameni?

C.G.: Prin post! În post, dragostea dintre oameni este mai mare pentru că postul este mai tare decât dulcele!

Despre milostenie

P.D.: Îi ajutați și pe săracii care fumează? (*era adesea nemulțumit de săracii care cer bani, dar fumează*)

C.G.: Nu contează, îți faci datoria! Eu vreau să-i împac pe toți săracii. Și pe fumători, hoinari, curvari...

C.G.: (*altă dată*) Dacă se vor pocăi, le voi da bani și mai multe!

P.D.: (*altă dată*) La cel care a venit mai devreme la noi i-ați dat și bani, și ceva de mâncare...

C.G.: Ce bani?! Câte doi-trei lei?! Dacă le dădeam de sută!

Despre cum se poate trece mai ușor prin încercări

P.D.: Ce este cel mai important în încercările vieții?

C.G.: Sufletul curat! Sufletul curat te ține, te ajută în încercări!

C.G.: (*altă dată*) Mulțumirea! Să mulțumiți Domnului pentru toate!

Despre rugăciune și grijile vieții

P.D.: Cum să ne rugăm pentru cele lumești?

C.G.: Să ne rugăm ca cele lumești să fie în legătură cu cele cerești!

C.G.: (*altă dată*) Dragă, care-i mai bun: greierele sau furnica? (*Întrebarea ne-a pus-o nouă, dar în așa fel încât să audă dialogul și cele câteva persoane care lucrau ceva în apropiere*)

P.D.: Furnica, i-am răspuns (*în acord cu morala poveștii în care este lăudată hârnicia furnicii*).

C.G.: Cum să fie furnica, dragă? Ea, care doar lucrează... Greierele, dragă, greierașul, toată noaptea îl laudă pe Domnul! Și noi să fim tot ca greierașul și să îl laudăm pe Domnul, nu numai să lucrăm!

C.G.: (*altă dată*) Vezi, dragă? Marta este ca furnica, dar Maria, ca greierașul. Ea l-a laudat pe Domnul. Nu Marta! Trebuie să știm ce-i mai principal, dragă! Să îl laudăm pe Domnul, până la moarte sau ceasul cel de moarte. Amin!

Despre viața morală a tinerilor

P.D.: Cum sunt tinerii de acum?

C.G.: Acum lumea s-a schimbat, merge fata la băiat! Pe cei care au pofte mari, să-i trimiți să facă nuntă!

Pr. prof. univ. dr. habil. Dorin Opriș,
Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia,
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca

I.2. „Bunătate, bunătate, bunătate!”

Tatăl meu, Părintele Viorel-Ioan Trifa, l-a avut foarte apropiat sufletului pe Părintele Arsenie Boca, pe care l-a căutat

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / pr. Dorin Opriș, Monica Opriș (ed.) - Deva:

Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-

10 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 8 - 2025 - ISBN 978-630-6591-19-0

I. Opriș, Dorin (ed.)

II. Opriș, Monica (ed.)

2

929

Lectura textului:

Prof. Marieta Muntean

DTP & design copertă:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte aparută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro>

<http://cuviosulgherontie.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/301769137487592>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPRIȘ, MONICA OPRIȘ (ed.)

CUVIOSUL GHERONTIE CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

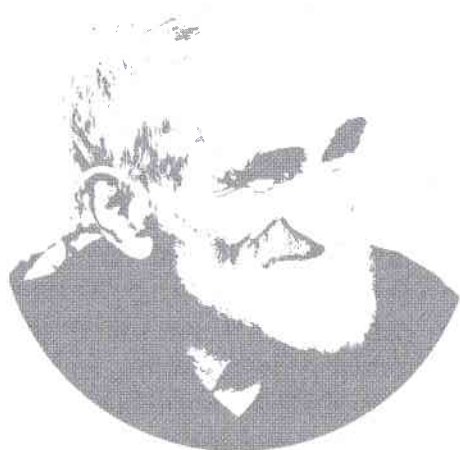
VOLUMUL 8

Carte tipărită cu binecuvântarea

Preasfințitului Părinte

† **NESTOR,**

Episcopul Devei și al Hunedoarei

CUPRINS

Cuviosul Gherontie - rugătorul pentru întreaga lume (Părintele Episcop Ignatie al Hușilor)	5
I. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”	
I.1. Sub semnul unei logici cerești: lucrarea duhovnicească a Cuviosului Gherontie (Pr.prof.dr.habil. Dorin Opreș)	7
I.2. Cuviosul Gherontie, omul care s-a încredințat în chip desăvârșit lui Dumnezeu (Pr.conf.dr. Alexandru Moldovan)	11
I.3. Când profeția se glăsuiește prin jocuri hazlii (Pr.conf.dr. Oliviu Botoi)	16
I.4. Ajutor de la Cuviosul, în suferința post-Covid (Pr.pens. Marin Popa)	19
I.5. Gherontie monahul – pildă pentru suflet (Pr. Ilarie-Dan Moldovan)	20
I.6. „Familia mea este mântuirea mea!” (Pr. Stephen Ireland) ...	22
I.7. „O să fie părinte, o să fie părinte, o să fie părinte!” (Pr. Roman-Alexandru Anghel)	26
I.8. Ghidușie cu tâlc (Pr. Andrei Frăsinel)	28
I.9. O minune a Cuviosului în insula Kefalonia (Un părinte și patru mirenî)	30
II. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”	
II.1. Este nebunul nostru pentru Hristos (Arhim. Ioachim Popa) ...	33
II.2. Se ruga cu mâinile ridicate (Arhim. Ioanichie Popescu)	33
II.3. Era întotdeauna bine-primit la Râmpeț! (Protos. Filotei Stoica)	34
II.4. Mângâietor al monahilor (Protos. Pantelimon Mocan)	34
II.5. Bucură-te, Cuvioase Gherontie cel nebun pentru Hristos, aducător de bucurie și rugător pentru lume! (Monahul Efrem)	37

II.6. Bucurii sfinte prin mijlocirea Cuviosului (<i>Monahia Ecaterina</i>)	40
II.7. Gânduri despre sfântul cu suflet de copil, care face daruri și de Dincolo (<i>Monahia Eufimia</i>)	49
II.8. Cuviosul știe ce îmi doresc (<i>M.P.</i>)	52
II.9. „Da? Mă primești?” (<i>Monahia Gelasia</i>)	53
II.10. Cuviosul Gherontie era purtător de har! (<i>Monahia Ioresta</i>)	55
II.11. Este vremea mărturisirii (<i>Monahia Teoctista</i>)	60
II.12. „Se trag clopotele! Se deschide Cerul!” (<i>Monahia Parascheva</i>)	61
II.13. Pelerinaj alături de un om sfânt, Cuviosul Gherontie de la Tismana (<i>Monahia Marina</i>)	62
II.14. Cuviosul împarte fiecăruia ce are nevoie pentru suflet (<i>Monahia Onufria</i>)	67
II.15. Puterea pozei și a Acatistului Cuviosului (<i>S.C.</i>)	70
II.16. Cuviosul cel lipit de Cer (<i>Monahia Tavita</i>)	71
 III. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”	
III.1. Cuviosul meu drag, Gherontie (<i>Infir. Mirela Baci</i>)	73
III.2. Tătuca... (<i>Doina Bădeliță</i>)	75
III.3. Un sfânt pe care l-am cunoscut (<i>Cristian Băncescu</i>)	77
III.4. În încercări, cu Cuviosul alături (<i>Ec. Irina Bloss</i>)	79
III.5. Cel mai minunat dar (<i>Prof. Iulia Bodea</i>)	81
III.6. Cuviosul Gherontie, un „uriaș” al iubirii (<i>Prof.dr. Cosmina Bolba</i>)	82
III.7. Cred din tot sufletul meu în minuni! (<i>Adela Boltașu</i>)	86
III.8. Uleiul de la candela Cuviosului a alungat durerile (<i>Rodica Bonta</i>)	87
III.9. Cuviosul ne-a ajutat să mai avem un copil (<i>Dana Bușagă</i>) ...	88
III.10. Cuviosul, în ajutorul fetelor noastre (<i>Ec. Ioana Căstăian</i>) ...	91
III.11. Am îndrăznit și eu la Cuviosul (<i>Violeta Chira</i>)	93
III.12. Cuviosul nu m-a lăsat! (<i>Luiza C.</i>)	95

III.13. Aproapele meu drag și sfânt (<i>Prof. Maria-Magdalena Cîrstea</i>)	102
III.14. Cuviosul Gherontie – ocrotitorul copiilor născuți prematur (<i>Biol. Maria Clapa</i>)	106
III.15. Mărturie despre sfințenia Cuviosului (<i>Ing. Carmen Cocan</i>)	109
III.16. L-am simțit pe Cuviosul lângă mine (<i>Cristina Conț</i>) ...	110
III.17. „Dragă, până la capăt, până la moarte!” (<i>Maria Cristea</i>) ...	112
III.18. Sfântul Gherasim din Kefalonia mi-a dăruit șansa cunoașterii unui sfânt român: Cuviosul Gherontie (<i>Ec. Anca Cristescu</i>)	113
III.19. Un bătrânel cu viață sfântă (<i>Alina Curcea</i>)	115
III.20. Două amintiri cu Cuviosul (<i>Laurențiu Curcea</i>)	118
III.21. Dumnezeu a trimis omul potrivit, la momentul potrivit, la rugăciunile Cuviosului (<i>Prof. Doina Damian</i>)	120
III.22. Sfânt între sfinți (<i>Av. Camelia David</i>)	121
III.23. Cuviosul Gherontie și Sfântul Gherasim din Kefalonia (<i>Ec. Carmen Dăscălescu</i>)	126
III.24. Cuviosul Gherontie și micuțul Gherontie (<i>Cosmin și Leila Delurințu</i>)	127
III.25. Pentru sfinți, absolut orice detaliu contează (<i>Dr. Ioana Dicu-Andreescu</i>)	132
III.26. Cuviosul Gherontie, grabnicul ajutor (<i>Înv. Veronica Dobra</i>)	135
III.27. A venit tata! (<i>Jr. Cristina Doran</i>)	136
III.28. Cuviosul Gherontie – un părinte al bucuriei (<i>Jurn. Monica Dumitrescu</i>)	138
III.29. Minuni ale Cuviosului în familia mea (<i>Dr. Delia Dumitru</i>)	146
III.30. Ne-a arătat că este sfânt (<i>Livia-Corina Enachi</i>)	148
III.31. Cu Cuviosul alături în încercările vieții (<i>Valentin Ene</i>) ...	150
III.32. Cuviosul, liniștea din furtună (<i>Alexandra Erascu</i>)	152
III.33. Ajutor pentru creștinii din Kenya (<i>Med.șc. Elena Frăsinel</i>)	156

III.34. „Să-ți fie viața ca o ploaie și gândurile ca o primăvară!” (Prof. Sorina Fufezan)	158
III.35. Puterea credinței și a prieteniei (Nuți Furca)	161
III.36. Ce e de folos sufletelor noastre (Alina-Mihaela G.)	162
III.37. „Dă, Doamne, să fie trei, în numele Preasfintei Treimi!” (Dana Goja)	168
III.38. Cuviosul, un înger păzitor (Ing. Niculae Ion)	169
III.39. O călătorie în spațiu și timp (Cristina I.)	171
III.40. „Tratamentul” vindecător (As.soc. Domnina Ionescu) ...	174
III.41. Un prunc, ca dar al Cuviosului de la Domnul (Prof. Maria Ispas)	175
III.42. Sfinții nu au nevoie de hărți! (Prezb. Letiția-Ioana Iușan)	176
III.43. Lecții de viață la mormântul Cuviosului și ajutor în nevoi (Elena Man)	179
III.44. Cuviosul e doar la o rugăciune distanță! (Lucia-Maria Mihai)	181
III.45. Am ratat întâlnirea cu Cuviosul la înmormântarea lui (Marius Militaru)	182
III.46. Cuviosul Gherontie, sfântul iubitor de copii (Prezb. Mihaela Mitrea)	184
III.47. „Să știi că nu vei rămâne niciodată singură!” (As.soc. dr.teol. Gabriela Mureșan)	187
III.48. Cred cu tărie că îi este ascultată rugăciunea (Maria Nedelea)	188
III.49. Am prins un drag imens de Cuviosul (Actor de voce Raluca Nistor)	189
III.50. Pe urmele mamei, în genunchi către Cuviosul Gherontie (Ana Nuță)	194
III.51. Nici nu se putea mai bine! (Prezb. Camelia Oancea) ...	197
III.52. Ca prin minune, simțeam cum mi se ridica durerea... (Ing. Mihaela Onețiu)	198
III.53. „Haideți, haideți dragă, că a început!” (Prof. Anca Oprean)	199

III.54. „Da, dragă, dar dânsul e mai ceva!” (Prof.dr. Monica Opreș)	202
III.55. Credința venită din minuni (Ing. Gheorghe-Aurel Păcurar)	203
III.56. L-am descoperit când aveam nevoie (Ec. Mădălina Păduraru)	205
III.57. Cuviosul ne cunoaște pe toți! (Prof. Augustina Petcu) ...	206
III.58. Ne agățăm de Dumnezeu și de mijlocirea Cuviosului (Prof. Andreia-Emanuela Pintea)	210
III.59. Cuvioșelul, cel mai bun prieten al familiei noastre (Oana Popescu)	212
III.60. Toate la timpul lor... (Stud. Silvia-Cristiana Rusu)	214
III.61. Cuviosul Gherontie, model de adâncă smerenie (Dr.teol. Cristian Sibișan)	217
III.62. Cuviosul Gherontie, prietenul tainic apărut pe Cale (Dr.filos. Alina Stănescu)	219
III.63. M-am rugat Sfântului Grigorie Decapolitul să cunosc un nebun pentru Hristos (Adriana Stiuriuc)	223
III.64. „Nu pe noi ne-ai strigat?!” (Ed. Mădălina Stoicescu)	226
III.65. Cuvioase Gherontie, roagă-te pentru noi, păcătoșii! (Carmen Sturza)	227
III.66. „Dragostea le va cuprinde pe toate!” (Liliana Surdu) ...	229
III.67. Nu, Cuviosul nu ne-a părăsit! (Ioana S.)	232
III.68. Sfântul din vis (Maria Tănăsescu)	237
III.69. Darul de la Cuviosul, vindecător de trup și suflet (Teol. Cornel Turnea)	237
III.70. M-a încuiat în biserică și mi-a descuiat sufletul, apoi s-a așezat pentru totdeauna în el (Nicoleta Vâlceanu)	240
III.71. Vindecări de la cel care m-a ajutat să îmi aleg calea (Laura Vereș)	243
III.72. Alături de Cuviosul, de la Tismana la medici (Nadia Vlasin)	247

„Ioai, dragă, ce bucurie că ați venit cu toții!” (Editorii) 249

Această mărturie „o port” în suflet, pe lângă multe altele, despre Cuviosul Gherontie, anume că era un rugător pentru toți oamenii și pentru întreaga lume.

Dacă am fi sinceri cu noi înșine, am ajunge la următoarea concluzie: rugăciunea noastră are un caracter egocentric. Conținutul ei privește doar sinele nostru. Pentru aproapele ne rugăm cu intermitențe. Și cu precădere atunci când se află într-un moment de încercare. Nu am ajuns la măsura celor sporiți duhovnicește a căror rugăciune cuprinde întreaga lume. Pentru toți și toate. Adică, pentru „întregul Adam”, ca să folosim o expresie dragă Părintelui Sofronie de la Essex.

Conform unei mărturii a Cuviosului Parthenie al Kievului, Maica Domnului i-a descoperit faptul că cea mai mare treaptă pe care poate ajunge un monah este „rugăciunea pentru întreaga lume”².

Personal, am această încredințare că marele rugător Cuviosul Gherontie, așa cum l-am cunoscut „față către față”, prin rugăciunea sa pentru întreaga lume „a înțeles umanitatea obosită a zilelor noastre”³, „mângâindu-i pe cei care suferă”⁴ și „eliberându-i pe cei ce au căzut în cursele vrăjmașului”⁵.

Să avem cu toții parte de rugăciunile și ajutorul neprețuit al Cuviosului Gherontie!

Părintele Episcop Ignatie al Hușilor

² Arhimandritul Sofronie, *Cuvântări duhovnicești (II)*, traducere din limba rusă de Ierom. Rafail (Noica), Alba Iulia, Editura Reîntregirea, 2008, p. 247.

³ Arhimandritul Vasilios, *Intrarea în Împărăție. Elemente de trăire liturgică a tainei unității în Biserica Ortodoxă*, traducere de Preot Profesor Dr. Ioan Ică, Sibiu, Editura Deisis, 1996, p. 125.

⁴ *Ibidem*.

⁵ *Ibidem*.

I. „AȘA TREBUIE, SĂ SE VADĂ CĂ E ADEVĂRAT PREÔT!”

I.1. Sub semnul unei logici cerești: lucrarea duhovnicească a Cuviosului Gherontie

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos se dovedește una dintre acele prezențe tainice pe care Dumnezeu le trimite din când în când în lume, pentru a lucra cu putere și a trezi inimile oamenilor!

Viața sa smerită nu poate fi cuprinsă în categoriile simple ale istoriei sau biografiilor, căci el a trăit în afara convențiilor, în afara drumurilor bătătorite ale omului contemporan, chemându-ne, prin însăși prezența sa, la pocăință, la rugăciune, la iubire și la simplitatea Evangheliei. Ceea ce pentru mulți părea neînțelept, ciudat, chiar deranjant, pentru cei care aveau ochii inimii deschiși era vădit ca fiind lucrarea lui Dumnezeu! Cuviosul nu a fost un om al cuvintelor multe, nici al teologiilor savante, ci un trăitor tainic al harului, un slujitor al suferinței altora, un purtător al durerii lumii într-un chip ascuns și plin de smerenie. Departate de a fi un „excentric” religios, cum poate l-au văzut unii, el era un „nebun pentru Hristos” în sensul cel mai curat și mai adânc al cuvântului, așa cum ne sunt prezentați în spațiul Răsăritean acești sfinți, care, prin disprețul de sine și *nebunia* asumată, rușinau înțelepciunea lumească. De altfel, pe această linie de trăire a credinței, Cuviosul Gherontie s-a revendicat permanent ca un următor al Sfântului Andrei cel nebun pentru Hristos (+936, Constantinopol).

Om al unei iubiri fără condiții și fără calcule, Cuviosul Gherontie îi iubea pe toți și îi pomenea la rugăciune „de la Adam și Eva”, în frățietatea dată prin creație de Tatăl Ceresc! Se apropia de fiecare cu o delicatețe aparte, chiar dacă uneori purtarea lui părea ludică, ironică sau imprevizibilă. Sub acest vâl se ascundea

însă o luciditate spirituală de o profunzime neobișnuită. El știa, fără să întrebe, ce porți ale sufletului trebuiau deschise și unde trebuiau așezate cuvântul sau tăcerea, muștrarea sau binecuvântarea, un zâmbet sau o lacrimă, personalizate deplin și fiecare cu același rol terapeutic! Trăia în lume, dar într-o neîncetată stare de rugăciune, în prezența continuă a lui Dumnezeu și a sfinților, iar acest lucru era simțit de cei care îl primeau cu inimile deschise. Simpla lui apropiere putea să schimbe starea dintr-o inimă sau dintr-un loc, să lumineze o minte întunecată, să aducă pacea într-o familie. Toate prin harul care lucra prin el și printr-o viață pe deplin dăruită lui Dumnezeu.

Fratele nostru Gherontie cânta și picta raiul, dar nu ca un artist, ci ca un rugător. Fiecare „pictură” ieșită din mâinile sale, fie că era făcută în creioane colorate sau în carioca, era o rugăciune materializată și o expresie a descoperirilor pe care le avea de la Dumnezeu: biserica Ierusalimului ceresc, Maica Domnului din Vlaherne sau Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, ocrotitorul său de la Botez i-au fost temele principale. Pe toate le dăruia, așa cum se dăruia pe sine, pentru că în ele fiecare simbol, fiecare cruce sau fiecare chip de sfânt purta un mesaj adresat sufletului. Dăruia „picturi” și unor oameni pe care îi vedea pentru prima dată, dar căroră le „vedea” suferința și căutarea, pe care îi voia mai aproape de Dumnezeu. Ne-a ținut odată alături de el câteva ore, până a terminat o „pictură” pe care apoi l-am văzut cum a dăruit-o, cu un mesaj clar de pregătire pentru marea trecere, unei persoane apropiate, care îl găzduise în câteva rânduri și care era grav bolnavă. La fel îi sunt și cântările, scări pe care urcă suflete și coboară Harul!

Nu avea nimic al său, dar a trăit în bogăție duhovnicească. A fost nevoit să doarmă nu o dată sub cerul liber, însă când venea vorba despre lucrurile acestea insista doar pe faptul că se bucura când venea „drăguța sau drăgulița de primăvară”. A postit cu asprime, s-a nevoit singuratic și în tăcere, chiar dacă adesea

în mijlocul lumii, nu în pustnicie, dar niciodată nu s-a plâns. Și nici nu-l vedeam îngrijorat pentru ziua de mâine, poate doar cât să nu uităm, să avem grijă să postim cum se cuvine, că „mâine este sfânta miercuri sau sfânta vineri, dragă!”. Această încredere totală în Dumnezeu îi aducea adevărata libertate spirituală și îi dădea putere să se roage ore întregi cu mâinile ridicate, alteori închinându-se pe stradă, în mijlocul oamenilor, fără rușine sau teamă de răutățile semenilor. A fost unul dintre lucrurile pe care le-am remarcat imediat, cu care ne-a cucerit foarte repede și care l-a definit pe Cuviosul: dragostea nemărginită pentru rugăciune, pentru care renunța pe moment la orice altceva ar fi făcut, puterea de a intra foarte repede în duh de rugăciune *de foc*, dorința de a participa la sfintele slujbe, iar când nu era cu putință, de a rosti sau de a participa la rostirea unor rugăciuni sau fragmente din sfintele slujbe, pentru a rămâne permanent în comuniune cu Biserica! Se ruga având conștiința că rugăciunea îi este ascultată, spunându-ne când era cazul că „nu se roagă degeaba”, iar când ceea ce era rugat să ceară de la Tatăl Ceresc nu era după voia Lui, spunea: „Dragă, eu nu sunt Dumnezeu!” sau „Ce nu se poate, nu se poate, dragă!”.

Asemenea nevoitorilor din toată vremea ai Bisericii, Cuviosul Gherontie a primit și darul prorociei. Cu toată discreția cu care își punea în lucrare darul înainte-vederii, am fost martor la momente în care descoperea voia lui Dumnezeu, spre „[...] lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos” (Ef. 4,12). Amintesc aici doar două astfel de momente. Primul, care mă privește direct, s-a petrecut pe la începutul anului 2002. Fiind la noi, pe neașteptate, a intrat în dialog cu Monica și i-a spus: „Dragă, pe dânsul îl ocrotesc Arhangheli!”.

Am fost foarte surprins și totodată nedumerit să-l aud, dar după ceva timp a repetat afirmația. Evenimentele, derulate după pronia lui Dumnezeu și descoperirea primită de Cuviosul, au urmat un curs complet neașteptat pentru mine la momentul respectiv și m-au condus ca din 21 octombrie, același an, să fiu chemat pentru slujirea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos / pr. Dorin Opriș, Monica Opriș (ed.) - Deva:

Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2019-2025

10 vol.

ISBN 978-606-8692-75-3

Vol. 9 - 2026 - ISBN 978-630-6591-19-0

I. Opriș, Dorin (ed.)

II. Opriș, Monica (ed.)

2

929

Lectura textului:

Prof. Marieta Muntean

DTP & design copertă:

Arhid. Alin-Vasile Goga

Carte apărută cu sprijinul Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”

<https://cuviosulgherontiedelatistmana.ro>

<http://cuviosulgherontie.com>

Facebook: <https://www.facebook.com/groups/301769137487592>

© Toate drepturile asupra conținutului prezentei ediții sunt rezervate Fundației „Cuviosul Gherontie de la Tismana”.

PR. DORIN OPRIS, MONICA OPRIS (ed.)

CUVIOSUL GHERONTIE

CEL NEBUN PENTRU HRISTOS

VOLUMUL 9

Carte tipărită cu binecuvântarea

Preasfințitului Părinte

† **NESTOR,**

Episcopul Devei și al Hunedoarei

EDITURA
EPISCOPII
DEVEI ȘI HUNEDOAREI

Deva, 2026

CUVIOSUL GHERONTIE, UN GRABNIC FĂCĂTOR DE MINUNI

Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae a fost întrebat de ce un sfânt precum Sfântul Simeon Noul Teolog (sec. X-XI), atât de important pentru teologia ortodoxă, este aproape necunoscut în rândul credincioșilor de la noi, iar sfinți care au avut o contribuție teologică mult mai mică sunt foarte cinstiți în Biserică. Întrebarea a fost deopotrivă importantă și complexă, pentru că doar trei sfinți au primit supranumele de Teologul, iar Sfântul Simeon Noul Teolog rămâne în Ortodoxie fundamental prin faptul că a contribuit decisiv pentru repunerea în lumină a experienței mistice personale și a vederii luminii dumnezeiești ca miez al trăirii credinței, arătând totodată că unirea conștientă cu Dumnezeu nu este un privilegiu rezervat sfinților din trecut, ci ține de însăși chemarea fiecărui creștin. La această temă, Sfântul Dumitru Stăniloae, marele teolog român din secolul trecut, a răspuns simplu și concis, arătând că oamenii au nevoie de ajutor în situații concrete și că îl caută la sfinții despre care știu că sunt făcători de minuni!

Vestea că printre cei care au îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu și ajută grabnic în situații extrem de dificile se află și Cuviosul Gherontie s-a răspândit deja printre creștinii din țară și nu numai. Cuviosul i-a ajutat pe mulți în dureri sufletești și în boli trupești, cât a trăit pe pământ, și o face și acum, din Cer, cu mai multă putere! Mereu ne spunea că „sănătatea-i bogăție”, dar că trebuie cerută pentru a-L putea slăvi mai mult pe Dumnezeu.

Și acest volum include mărturii ale unor frați de-ai noștri ajunși în situații-limită, nu puține între viață și moarte, care, după ce au primit ajutorul lui, s-au simțit datori să mulțumească mărturisind minunea care s-a făcut cu ei. Textele din volumul de față reconfirmă faptul că el vede, și acum, durerile noastre și ne vine în ajutor cu aceeași dragoste!

Editorii

CUPRINS

Cuviosul Gherontie cel nebun pentru Hristos și făcătorul de minuni

(† Mitropolitul Serafim) 5

I. „Așa trebuie, să se vadă că e adevărat preot!”

- I.1. Am întâlnit un om cu fața spre cer și zâmbetul spre rai:
Cuviosul Gherontie (Pr.prof.univ.dr.habil. Emil Jurcan) 9
- I.2. *Dai lanu* – de ajuns ne-ar fi fost nouă și numai atât...
(Pr.prof.univ.dr.habil. Dorin Opriș) 18
- I.3. Cuviosul Gherontie, un sfânt vrednic de marile sinaxare
(Pr.lect.univ.dr. Ștefan Petre) 24
- I.4. Cuviosul Gherontie și nebunia pentru Hristos în spațiul
cercetării teologice (Pr.dr. Alexandru Letea) 29
- I.5. Puțini știau lucrarea lui ascunsă (Pr. Victor Barbu) 32
- I.6. Cuviosul Gherontie, văzător cu duhul și făcător de minuni
(Pr. Sorin Chirilă) 34
- I.7. Bătrânelul din biserică și sfântul pe care aveam să-l cunosc
mai târziu (Pr. Ionuț Cioacă) 37
- I.8. Ajutorul Cuviosului Gherontie (Pr. Cristian Poșogan) 38

II. „Eu iubesc toate schiturile și mănăstirile!”

- II.1. Mărturii despre ajutorul și mijlocirea Cuviosului Gherontie
(Arhim. Dionisie Ignat) 40
- II.2. Minune prin iconița Cuviosului Gherontie
(Protos. Serafim Bădilă) 42
- II.3. Ochii duhovnicești ai nebuniei pentru Hristos
(Ierom. Nectarie) 42
- II.4. Cuviosul Gherontie, un prieten în Cer (Părintele Daniel) 45
- II.5. Cuviosul Gherontie, alinătorul suferințelor
(Monahia Magdalena) 47
- II.6. Cuviosul și darurile bucuriei (Monahia Melania) 50

II.7. „Plasture duhovnicesc” (<i>Monahia Iustiniana</i>)	53
II.8. Cuviosul Gherontie a făcut imposibilul posibil (<i>Monahia E.</i>)	54
II.9. L-am simțit aproape din prima clipă (<i>Rasofora Paisia</i>)	57
II.10. „Credință, pocăință, umilință, smerenie, bunătate și dragoste, care le cuprinde pe toate!” (<i>Sora Filoteia</i>)	60

III. „Mânca-v-ar raiul! Raiul desfătării!”

III.1. O zi de Înviere – darul vieții prin mijlocirea Cuviosului Gherontie (<i>Prof. Maria Albu</i>)	63
III.2. Binecuvântarea de a cunoaște un sfânt (<i>Camelia A.</i>)	65
III.3. Întâlnirea Cuviosului, nimic întâmplător (<i>Prof. Anamaria Anghel</i>)	67
III.4. Cuviosul m-a chemat ca să mă ajute (<i>IT Cristina Anghel</i>)	68
III.5. Ajutor la mormântul Cuviosului (<i>Elena Ardelean</i>)	71
III.6. Drumul spre Cuviosul (<i>Dr. Alina Ardelean</i>)	73
III.7. Mulțumire către Cuviosul Gherontie (<i>Adriana-Mihaela Avram</i>)	75
III.8. „Bucură-te, că i-ai scos pe mulți din ghearele morții!” (<i>Înv. Rodica Avram</i>)	77
III.9. Cuviosul știa... (<i>Aurelia Bonțidean</i>)	80
III.10. Dacă îl mărturisesc pe Cuviosul, îi simt ajutorul (<i>Nicoleta Burz</i>)	81
III.11. De mână cu sfinții Domnului nostru Iisus Hristos (<i>Nicoleta C.</i>)	86
III.12. Nimic nu a fost întâmplător (<i>Ec. Ioana Căstăian</i>)	89
III.13. Îmi era dor de el, deși nu l-am văzut niciodată (<i>Petruța Ciobănescu</i>)	90
III.14. Nu toți îi vedeau lumina, dar dacă închideai ochii, îi simțai căldura! (<i>Dr. Elena-Iuliana Colfescu</i>)	95
III.15. „Măine Măicuța Domnului vă aduce o veste bună!” (<i>Ovidiu Costea</i>)	106
III.16. Ocrotitorul vieții și al inimii mele (<i>Maria Craioveanu</i>)	108

III.17. Lecții de credință și cumpătare (<i>As.med. Mihaela Crăciun</i>)	111
III.18. Dumnezeu ne poartă de grijă prin Cuviosul (<i>Maria Culda</i>)	115
III.19. De la o citire de Acatist, la o viață schimbată (<i>Maria D.</i>) ..	118
III.20. Cu încercările vieții, pe la sfinți, prietenii lui Dumnezeu (<i>Tania Deaconu</i>)	122
III.21. Grabnica mijlocire a Cuviosului în timpul unei crize alergice (<i>Ghid Nicoleta Dobre</i>)	124
III.22. Foto-iconița Cuviosului a izvorât mir (<i>Crina Dudaș</i>) ..	125
III.23. O scrisoare mărturie (<i>Alina Florea</i>)	127
III.24. Minuni prin mijlocirea Cuviosului (<i>Prof. Sorina Fufezan</i>) ..	129
III.25. Sub ocrotirea Sfântului Vasile cel Mare și a Cuviosului Gherontie (<i>Prezb. Nicoleta Gălățeanu</i>) ...	132
III.26. Eliberare dintr-o grea apăsare sufletească (<i>Doru Georgel</i>)	133
III.27. Drumul nostru spre Cuviosul Gherontie (<i>Ionuț Ghinga</i>) ...	135
III.28. L-am chemat și mi-a răspuns îndată (<i>Conf.univ.dr. Sorina Gîrboveanu</i>)	137
III.29. Știu că Cuviosul a mijlocit pentru mine! (<i>Elena Guna</i>) ..	138
III.30. Cuviosul, un sfânt nostim (<i>Alexia Herban</i>)	140
III.31. Răbdătorul însoțitor al familiei noastre în vreme de încercare (<i>Biol. Teodora Hristea</i>)	143
III.32. Am simțit prezența Cuviosului (<i>Secr. Mihaela Iancu</i>)	147
III.33. Cuviosul transformă deznădejdea în bucurie (<i>Aurelia Ilie</i>)	149
III.34. Cuviosul lucrează! (<i>Prof. Geanina Ilie</i>)	150
III.35. Mulțumesc, Cuvioase, pentru grabnicul ajutor! (<i>Anișoara Jurj</i>)	152
III.36. 313 zile între o rugăciune și un clopoțel! (<i>Dr. Mădălina Livanov</i>)	155
III.37. Două lecții despre dreapta socoteală (<i>Cristina Marin</i>)	158
III.38. „Pictez și mă rog mai mult, pictez și mă rog mai mult!” (<i>Prezb. Andreea Meșter</i>)	160

III.39. Cuvioase Gherontie, îți mulțumesc! (Prof. Adelina Moldovan)	162
III.40. Cuviosul mi-a oprit atacurile de panică (Jr. Diana Moiceanu)	167
III.41. Binefaceri prin mijlocirea Cuviosului (Nicoleta Moș) ...	169
III.42. „Într-o zi am să vin la voi acasă!” (Prof. Marieta Muntean)	171
III.43. Lucrarea sfinților continuă (Nicoleta)	175
III.44. „Mi-ai pus pe sfântul în pijamaua nouă?” (Filofteia Nistor)	179
III.45. Cuviosul, un mare făcător de minuni (Gabriela Novac) ...	181
III.46. „Dragostea merge mai departe!” (Prof.dr. Monica Opreș) ...	185
III.47. O avertizare neluată în seamă (Ovidiu)	188
III.48. Am aflat că Dumnezeu lucruse prin mine (Subcom.pol. Gabriel Panait)	190
III.49. Pace în suflet și vindecare prin mijlocirea Cuviosului (Lect.univ.dr. Alexandra-Cerasela Pană)	192
III.50. Cuvioase, de ce m-ai lăsat să cad? (Prof. Maria Păduraru)	195
III.51. Când nu mai aveam nicio speranță (Prof. Mihaela Păltineanu)	197
III.52. Cuviosul, ocrotitor al viitoarelor mămică (Cristina Perșa)	199
III.53. „O să fie bine!” (Ed. Elena Petre)	201
III.54. Am cunoscut un sfânt! (Viorica Petrea)	202
III.55. Un alt drum către sfințenie, dar aceeași Cale (Prof.drd. Roxana-Georgeta Popa)	206
III.56. L-am căutat pe Cuviosul și nu ne-a rămas dator (Prof.dr. Adina Popovici)	211
III.57. Trei minuni prin Cuviosul Gherontie (Roxana Prahoveanu)	214
III.58. Rugăciunea care aduce vindecare și apă (Nectaria R.)	217
III.59. Trei fire de păr... (Lidia Radu)	218

III.60. Cuviosul aduce lumină și speranță (Ec. Rodica Rădulescu)	221
III.61. De la întâlnirea în catedrală la întâlnirea cu Cuviosul în rugăciune (Prof. Maria Rusneac)	222
III.62. M-a învățat să nădăjduiesc (Daniela Savu)	227
III.63. Bătrânelul cu bluza albastră cu dungi albe și cruce la gât (Simona-Maria Scrob)	228
III.64. Cuviosul (Tamara Susoi)	231
III.65. Trei întâmplări nemiraculoase (Vasile Tomoioagă)	235
III.66. Cuviosul Gherontie și minunile iubirii sale (Alin-Mihai Țenea)	237
III.67. „Să mulțumim Domnului pentru cât a fost!” – ultimul pelerinaj al Sfântului Cuvios Gherontie la Mănăstirea Ciolanu (IT Cristina Ursena)	240
III.68. Un Cuvios în haine civile (Exp.achiziții Roxana Zamfirescu)	244
III.69. Ajutor de la Cuviosul în ispite (Ing. Dan-Marius Zlătescu)	247
Cuviosul Gherontie, un grabnic făcător de minuni (Editorii)	248

I. „AȘA TREBUIE, SĂ SE VADĂ CĂ E ADEVĂRAT PREÔT!”

I.1. Am întâlnit un om cu fața spre cer și zâmbetul spre rai: Cuviosul Gherontie

Cu ani în urmă, preot la Catedrala din Alba Iulia fiind, am întâlnit un bătrânel care în fața icoanelor de pe catapeteasmă se comporta ciudat. Simțeam în el uñ copil, un nebun cuminte sau, chiar mai mult, un mistic neînțeles. Am tăcut fără să știu ce să spun și ce să îmi răspund mie. Tăcerea mea era de fapt o așteptare a ceea ce aveam să simt și să văd. Nu sunt un om prea vorbăreț și, ca atare, am tăcut, dar tăcerea mea nu era o muțenie, ci o așteptare.

Tot timpul am simțit acea căutare, acel dor al căutării sfințeniei reale. Citisem despre ea, auzisem predici despre ea, dar nu o văzusem sau, dacă am văzut-o, poate că a fost atât de pasageră încât, copil fiind, nu am reținut-o. Cu siguranță că am văzut-o căci am mers cu părinții mei la Râmeț pe vremea când Sfântul Dometie slujea acolo, dar eram copil. Vedeam un omuleț cu râvna rugăciunii, foarte aprig în mișcări și foarte luminat la față. Dar ce să simt eu, ca un copil?!

Apoi am căutat-o prin școli (seminar și facultate), căci la liceul unde făcusem doar zece clase nu era de căutat. Era în plin elan comunist. Am crezut că o găsesc în școlile mele de teologie, dar și acolo am găsit-o doar sporadic. În seminar am întâlnit un ucenic al Sfântului Arsenie Boca, care ne predă Dogmatică, părintele Vasile Prescure. Eram încântat de el, de numele lui de familie (mă trimitea cu gândul la prescura Liturghiei), de ținuta demnă și profundă cu care ne explica dogmatica ortodoxă. Vedeam în el o scânteie de sfințenie.

La facultate am întâlnit alte chipuri ale frumosului duhovnicesc. Erau dascăli cu o sensibilitate aparte. Aveau

respect mare pentru studenți, iar asta ne făcea să ne simțim rușinați. Apoi aveau acea aură a trăirii sfinte. Părintele Galeriu copleșea clasa, școala și toți îl priveam cu tăcere admirativă și cu respect sacru. Nu o să îi nominalizez pe toți, dar îmi creau imaginea unei școli a tainei sfinte. O trăiam în tăcerea căutării.

Apoi drumurile m-au dus la Regensburg, în Germania, pentru finalizarea unei teze de doctorat. Am găsit și acolo oameni cu chip frumos, sacru, deși nu erau neapărat ortodocși, dar îi admiram pentru iubirea care se revărsa din ei. Părintele Albert Rauch îmi era model de frumos sfânt. Era îndrăgostit de România și de Biserica noastră Ortodoxă. Se spunea că dusesese atât de departe această dragoste de Ortodoxie încât, pe ascuns (deși el era catolic), când slujea Mesa sacră, își puneă un Antimis ortodox sub sfintele vase.

Și am ajuns la Alba Iulia după un drum pe la Cluj-Napoca. Era o uimire căci cei de la Cluj mă vedeau acolo, urcat în timp în corpul de la Facultatea de Teologie. Dar am ascultat de duhovnic, arhiepiscopul Andrei Andreicuț, care era vlădică la Alba Iulia, și am venit aici. Nu am regretat nicio clipă acest pas, deși nu mi-a fost ușor, iar marele părinte profesor Ioan Ică senior îmi spusese cu un ton muștrător: „Unde pleci? Ce centru universitar este la Alba Iulia, un oraș unde când intri în el prima dată găsești șuri cu vite?”. Dar a fost locul frumosului divin, cu seminar, cu centru universitar și cu catedrala unde am simțit vocația sfântă.

Acolo, în acea catedrală l-am întâlnit prima dată pe Cuviosul Gherontie. Frumosul simplu, nebun pentru alții, dar atât de normal pentru Hristos! De fapt, pentru Dumnezeu tot ceea ce pentru lumea căzută pare anormal, pentru El este normal. Așa a fost și El pe pământ: neînțeles de mulți, anormal sau chiar nebun, dar era de fapt punctul central al creației, al umanității și al cosmosului recuperat. De fapt, în fața lui Dumnezeu nu se vorbește în termenii „normal-anormal”, ci totdeauna cu prefixul „meta-”: „meta- normal”. Nu se găsește în DEX acest cuvânt, dar nici nu trebuie, căci este cuvântul lui

Dumnezeu din taina apofaticului divin. Lumea lui Dumnezeu este *metafizică, metalogică, metaistorică*. Gherontie făcea parte din acest *metaistoric, metafizic și metalogic* pe care așa-zisa normalitate umană nu putea să o înțeleagă.

Foarte mulți, printre care și eu, priveam ciudat zâmbetul și râsul lui. Dar mai târziu mi-am dat seama că nu era pentru noi, nepricepuții, acest zâmbet, ci era spre Cel care este Bucuria veșnică. Gherontie îi zâmbea lui Dumnezeu, iar noi primeam firmiturile zâmbetului lui. Nu îi înțelegeam cuvintele pentru că vorbea cu El, iar noi ne chinuam să desțifrăm ceva din cuvintele lui ca resturi de mesaje căzute și pentru noi. Totul era o taină în care omul zâmbetului divin știa să își camufleze trăirile.

Când cortina zilei cădea, când oamenii nu îl mai puteau privi, când noaptea se așternea și cei care îl găzduiau credeau că a plecat să se culce, atunci apărea seriozitatea lui Gherontie în fața lui Dumnezeu. Mâini ridicate toată noaptea, lacrimi și priviri spre cer, cuvinte ca într-o glosolalie sacră, știută doar de Dumnezeu. În taina lui, Cuviosul devenea sobru în rugăciunea nevăzută de noi. În fața lui Dumnezeu, Gherontie nu se mai juca, cuvintele lui erau ca un dialog nevăzut și neauzit de nimeni. Iar prin mâinile lui cobora har în casa unde era și se ruga.

Îmi amintesc de un moment în viața finală a Preasfințitului Gurie Georgiu. Era bolnav, Dumnezeu îl chema, iar vlădicul era așa de profund în rugăciunea lui de final încât, la un moment dat, a cerut să i se pună pe el haine pe care Gherontie le lăsase pe la Deva când mergea pe acolo. Am simțit că doi episcopi l-au iubit și i-au simțit nebunia lui hristică. Unul era mitropolitul Andrei Andreicuț pe vremea când era arhiepiscop de Alba Iulia, iar celălalt era episcopul Gurie de la Deva. De aceea poposea adesea în aceste catedrale, pentru că se simțea iubit. Sfințenia episcopilor simțea sfințenia Cuviosului, căci este nevoie să ai un receptacol care să corespundă și să simtă ceea ce Gherontie transmitea.

Nu știu cât de mult a mișcat lumea Cuviosul Gherontie în perioada vieții lui. Poate mulți l-au trecut cu vederea,

considerându-l un om ciudat. Însă, după trecerea lui în veșnicie, mormântul lui a devenit locul pelerinajului, pentru că ontologic oamenii au nevoie de izvoare ale sfințeniei, le caută. Poate că maicile de la Tismana nu s-au gândit pe moment ce sfânt îngroapă la umbra bisericii. Poate că unele au fost reticente, dar în timp au văzut că valuri, valuri de oameni vin și stau în tăcere acolo, în colțul din stânga altarului. Poate nici muncitorii care lucrau la refacerea mănăstirii nu au înțeles de ce se pun atâtea bomboane, pe care le luau apoi în buzunare pe schele, unde lucrau. Dar au simțit puterea sfântului (încă nerecunoscut oficial) în sporul pe care îl aveau și liniștea sufletească acolo în curtea mănăstirii, care se făcea tot mai frumoasă prin mâna lor. Totul era binecuvântat și sfințit și prin mormântul cu cruce de lemn din stânga altarului. O taină, un mister al iubirii divine, dăruit nouă de Sus, de la Dumnezeu, prin moaștele sfinților noștri!

Am simțit o mare bucurie când am văzut mormântul Cuviosului Gherontie lângă altarul bisericii, lângă ceea ce avea el cel mai drag: biserica cu Liturghia ei. Era un fenomen al frumosului și doar printr-o aplecare semantică puteai să sesizezi această taină a iubirii dintre spațiul liturgic și trăirea Părintelui Gherontie. Pentru el, Liturghia nu era o slujire ca atare într-o biserică, ci o permanentă teofanie, prin care el putea vorbi cu Hristos, în vreme ce noi ceilalți îl priveam ciudat. El, în Liturghie, devenea un copil, în fața lui Dumnezeu, cu care el vorbea, Căruia îi zâmbea, într-un cuvânt... se copilărea trăind bucuria sfântă. Locul lui este lângă altar, în afara lui, dar lipit de el, ca o bucurie ce se continuă în veșnicie. Faptul de a fi fost îngropat acolo a arătat o înțelegere teologică a sensului vieții lui Gherontie. El nu făcea parte din categoria teologilor școliți, care scriu frumos, care vorbesc minunat. Nu, Gherontie era trăitorul care știa și simțea să zâmbească frumos în fața Creatorului cu Care el se întâlnea aievea în Sfânta Liturghie. De aceea am simțit un gol în suflet când am auzit că a fost scos de lângă zidul altarului, dar

ulterior am văzut că a fost mutat chiar la intrarea în paraclisul din cimitir și nădăjduiesc în reluarea slujbelor în acest lăcaș, pentru ca trupul lui din pământ să asculte mai departe iubirea lui de o viață: Sfânta Liturghie.

Pentru mine și familia mea, Gherontie a însemnat și înseamnă acea trăire a zâmbetului tăcut de lângă zidul altarului. De fiecare dată când ajungeam la mănăstire la mormântul lui se întâmpla un fenomen ciudat: ploaia bine de tot. Era ca o spălare simbolică a noastră înainte de a ajunge la el. Parcă ne curăța de păcate, de stările noastre, de angoasele noastre, de orice rău pe care ființa noastră poate îl purta în sine. Veneam tăcuți la mormântul lui și nu mai aveam cuvinte nici după ce reveneam pe drum. Totul era o tăcere, doar ploaia care cădea peste noi ca o agheasmă... Zâmbeam tăcuți, știind că ploaia de la Tismana era de fapt *agheasma* lui Gherontie, care ne spăla și ne sfințea ființa înainte de a ajunge la el. În acea ploaie mărunță simțeam liniștea mormântului și binecuvântarea unui om care a iubit atât de mult Liturghia. Îi duceam bomboane, după tradiția împământenită că sfântului îi plăceau bomboanele. Oricum, bomboanele erau sfințite de țărâna pământului care îl acoperea pe Cuviosul. O parte le luam acasă ca să dăm și altora. Poate fi considerată și o naivitate a credinței noastre copilărești, dar aveam credința că acele bomboane împachetate purtau în ele harul rugăciunii sfântului, care îi vindecă pe oameni. Le-am dat mai departe, și oamenii și le împărtășeau unii altora cu evlavie, le tăiau în bucățele ca să ajungă la cât mai mulți. Erau ca o anafură sfințită de pământul Cuviosului, prin care el continua să facă minuni, multe deja publicate. Este de folos multora din cei aflați pe calea urcușului duhovnicesc ca această practică a copilăriei lui Gherontie să rămână, pentru că și în acest mod se relevă unitatea în diversitate a Ortodoxiei: pe de o parte, prin ducerea mai departe a milosteniei Cuviosului prin cei care lăsau cu iubire bomboane pentru cei care uitau să aducă aceste bucăți de zâmbet și har, ca să aibă și alții posibilitatea de a duce micile